

*Mrekullia e Gjakut të Shënjtit
Gottes Jesus Christus,*

*Originali i dytë nga
Ati Gebhard Maria OCD në
Regensburg (1.)*

*e cila ndodhi në Roünlben në vitin 1952
si Trupi Eukaristike i Krishtit.
Është një mrekulli e shenjtë
që Triniteti i Shenjtë
Zoti, Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë
na ka dhënë për të
gjithë
a të Menschen.*

Ati Gebhard Maria Heyder OCD

Ne nderojmë, lavdërojmë dhe duam Trinitetin e Shenjtë të Plotfuqishëm, † Atin, Birin dhe Frymën e Shenjtë.

Gjaku i Shenjtë i Krishtit, na çliro nga mëkatet tona.

Ky shenjë e Zotit është për të gjithë njerëzit.

Zoti i Shenjtë sakrifikoi Vetën për shpëtimin e të gjithë njerëzve, që të kenë jetën e përjetshme dhe të hyjnë në parajsë.

Ai vetë është Zoti ynë i Shenjtë, Jezu Krishti, i cili i jep veten njerëzimit në Sakramentin e Shenjtë me mish e gjak, trup e shpirt, hyjni e njerëzi, vërtet dhe me të vërtetë i pranishëm. Prandaj, të besimtarët duhet të marrin Sakramentin e Shenjtë me zemër të pastër, duke përdorur një patenë që asnjë grimcë të mos bjerë në tokë. Sepse Zoti i Shenjtë është i pranishëm edhe në grimcat më të vogla.

Për 30 vjet, Ati Gebhard Maria priti me përlulësi dhe durim, dhe më pas botoi broshurën 'Shenja e Zotit' që Mrekullia e Gjakut Eukaristike të adhurohej.

Dhe 40 vjet pas Atë Gebhard Maria, ne botuam Shenjën e Rodalbenit, sepse ajo është kaq e rëndësishme.

Dhe ne e bëmë të disponueshëm online rrëfimin e Atë Gebhard Maria-s për t'u lexuar.

Virgjëra e Bekuar Mari tha për Mrekullinë e Gjakut Eukaristike: "A mund t'i japë Biri im më shumë se sa dha këtu? Për herë të dytë, Ai ka derdhur në mënyrë të dukshme Gjakun e Tij të Shenjtë e të Çmuar për shpëtimin e shpirtave."

Tani është koha që e vërteta të dalë në dritë.

Mrekullia më e madhe, e vërtetë dhe e çmuar e Perëndisë së Shenjtë, Jezu Krishtit, Mbretit dhe Shpëtimtarit tonë, është e rëndësishme për të gjithë njerëzit në mbarë botën.

Të gjithë ne që marrim Komunionin e Shenjtë me Gjak – domethënë Zotin e gjallë në mish e gjak, trup e shpirt – jemi të pranishëm në Sakramentin e Shenjtë.

Ne nuk kemi nevojë të zhytjmë Ostinë në kalicin e Gjakut të Çmuar, sepse Gjakun e Krishtit tashmë është pranishëm në Sakrament pas Konsagratimit.

Prandaj është mirë të marrësh gjithmonë Komunionin në gjuhë, për lavdinë e Trinisë së Shenjtë.

Ne kemi siguruar këtë libër të vogël që të gjithë ta lexojnë.

Gjithçka është shkruar nga Ati Gebhard Maria në broshurë 'Shenja e Zotit'.

Shenja duhet të njihet nga Ati i Shenjtë. Që më në fund Shpëtimtari, me Gjakun e Tij të Çmuar, të adhurohet dhe të nderohet në Sakrament, tani e përgjithmonë.

www.gnadenvolle-gebete.de

Nëntor 2025

Shkruar nga Julijana Ebert dhe
Bernhard Koppenhagen

Deklarata e autorit

Sipas dekretit të Kongregacionit për Doktrinën e Besimit, të miratuar nga Papa Pali VI dhe të shpallur prej tij në A.A.S. 58/16 të 29 dhjetorit 1966, lejohet të publikohen shkrime mbi shfaqje ose zbulesa pa imprimatur – domethënë, pa autorizim kishtar për shtypje. Autori/redaktori deklaron se, duke botuar këto mesazhe, nuk ka për qëllim të paraprijë gjykimin e Kishës.

Redaktor i botimit të parë: At Gebhard Heyder OCD Botimi i parë
shtypur në vitin 1982
Të drejtat e autorit i përkasin St. Raphael-Verlag, Ulm, Marienstraße 9

Rishikim i autorizuar i botimit të dytë 2004 Shtypur nga:
DRUCKEREI Joh. van Acken, 47800 Krefeld Botues dhe të
drejta të autorit:
Joachim Pache, 47839 Krefeld, Von-Harff-Straße 34

Zeichen Gottes

**Die heilige Eucharistie
ist das Herz- und Kernstück
unseres Glaubens**

Parathënie e botimit të dytë

Kongresi i 48-të Botëror Eucaristik u mbajt në Guadalajara (Meksikë) në vitin 2004 me kërkesë të Atit të Shenjtë Gjon Palit II. Tema e tij ishte: 'Eukaristia, Dritë dhe Jetë për Mileniumin e Ri.'

Në vitin 1881, Kongresi i parë Eukaristike u mbajt në Lille (Francë). Nisma për këtë nuk erdhi nga një Papë apo një ipeshkëv, por nga një grua që mbante në zemër një dashuri të thellë për Eukaristinë dhe ishte e pikëlluar që, si pasojë e Revolucionit Francez, besimi në Eukaristinë pothuajse kishte vdekur. Emilie Tamisier (1834–1910) e njohu rolin qendror të Eukaristisë ndërsa bënte pelegrinazhe në vendet ku kishin ndodhur mrekulli eukaristike.

Kjo nxjerr në pah kuptimin dhe rëndësinë e mrekullive eukaristike. Ato i dhurohen Kishës nga vetë Zoti për të konfirmuar rolin qendror të Eukaristisë.

Sa herë që ky mister i madh është kërcënuar seriozisht nga zhvillime të gabuara në praktikën kishtare ose nga mungesa e besimit dhe e respektit, Zoti ka përgjigjur me shenja të veçanta.

Prandaj, mrekullitë e Ungjërisesë nuk qëndrojnë përkrah misterit të Ungjërisesë dhe nuk duhet të shihen të izoluara prej tij, e as të përkujtohen si zëvendësim i tij. Përkundrazi, në to realiteti i fshehtë i sakramentit të Altarit konfirmohet në mënyrë konkrete dhe të gjallë.

Nëse Zoti ka dhuruar vazhdimisht mrekulli eukaristike Kishës së Tij gjatë gjithë historisë së saj dy mijë vjeçare, kjo është sepse Eukaristia e Shenjtë është dhurata më e madhe që Ai i ka besuar Kishës së Tij deri në kthimin e Tij.

Eukaristia është zemra dhe shpirti i Kishës.

Joachim Pache, Grupi i
Lutjes Mariane i Krefeldit, Krefeld

Lutje për Gjakun e Çmuar

Në emër të Gjakut të Çmuar, vij tek Ti, o Jezus, për
të të kërkuar, për të të ngulmuar, për të të lutur.
Edhe pse duket se refuzon lutjet e mia, nuk do të
largohem nga këmbët e tua të njomura me gjak
derisa të më dëgjosh.

Shumë hir, shumë mëshirë kanë rrjedhur
tashmë për mua nga plagët e Tua, që unë të
mos besoj, deri në fund, në fuqinë
të Gjakut Tuaj të Shenjtë e të Çmuar. Prandaj, o Zot i
Shenjtë Jezu Krisht, përmes shtatë derdhjeve të Gjakut Tuaj,
përmes çdo pike të asaj çmimi më të shenjtë të paguar për
shpëtimin tim, dhe
përmes lotëve të Nënës Tënde të Papërlyer, të
lutem dhe të përgjëruaj që të dëgjosh lutjen
time.

Shën Mëria, Burim i Gjakut të Çmuar, të lutem, mos e
lejo këtë mundësi të kalojë pa lavdëruar Gjakun
e cila të ka mbajtur të papërlyer. **Amen.**

Të lutemi, o Zot i Plotfuqishëm i Trinisë së Shenjtë,
† Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë, ejani në ndihmë të shërbëtorëve Tuaj,
të cilët i keni shpenguar me gjakun Tuaj të çmuar
Gjak.

'Sine sanguinis effusione non fit remissio.'

Pa derdhjen e gjakut nuk ka
" (Heb 9:22).

Parathënie

Një heshtje tridhjetëvjeçare qëndron midis rrjedhës së ngjarjeve dhe kësaj botimi të tanishëm.

Për 'dëshminë' dhe dokumentacionin fotografik në këtë vepër mund të aplikohet vargu biblik, i përshtatur kontekstit të historisë bashkëkohore: 'Ne flasim për atë që dimë, dhe dëshmojmë për atë që kemi parë; megjithatë ju nuk pranoni dëshminë tonë' (Gjoni 3:11). Përvoja e autorit ishte e ngjashme me atë të psalmit: 'Sa kohë që Unë heshta (u detyrova të hesht), madje edhe kockat e mia u zbehën. Atëherë i thashë vetes: 'Tani do ta rrëfej.' Dhe ti e hoqe fajin tim" (krh. Psalmi 31:3–5).

Tani që disa pengesa kanë rënë, mesazhi i këtij misteri të hirit duhet të marrë rrugën e vet pa pengesa dhe, në përputhje me natyrën e tij, të forcojë besimin eungjillor dhe besimin te Zonja e Bekuar Maria dhe ndërmjetësimi i saj i hirit në zemrat e lexuesve.

Duke qenë se të afërmit e figurës karizmatike në fjalë janë ende gjallë, emrat dhe vendet përkatëse jepen vetëm në formë monogramesh, megjithatë janë regjistruar të plota nga autori në tërësi.

Me përjashtim të një raporti fotografik në 'Neue Illustrierte', Koloni, 20 gusht 1952 – Vëll. 7, Nr. 34, fq. 1–9, disa artikuj nga Vëllai J. W., një shënim i shkurtër në 'Vox fidei', shkurt 1982, dhe një referencë e ngjashme në librin e Franz Weiss, *Gottes Blut* (Christiana-Verlag, 1975),

fq. 73–82, nuk është botuar asgjë për këtë ngjarje fetare. Shpresohet që ky libër i vogël një ditë të nxisë një vëllim plotësues gjithëpërfshirës. Regensburg, në Festën e Gjetjes së Kryqit, 1982
Autori

Të fala Ty, Gjak i Shenjtë e i Çmuar, ejë dhe
na ndihmo, ne dhe shpirtrat e varfër!

Tabela e përmbajtjes

I. A janë veprat karizmatike të hirit të Shpirtit të Shenjtë ende aktive sot?	6
II. Gjaku Flijues në Adhurimin Biblik të Zotit	7
1. Në Besëlidhjen e Vjetër: nga Abeli deri te Eksodi nga Egjipti	7
2. Flijimet me gjak të besëlidhjes në Sinai	8
3. Ligjet liturgjike që rregullojnë sakrificat me gjak në Tempull	8
4. Gjak i flijimit në Besëlidhjen e Re.	8
III. Një biografi e shkurtër e AEW-së me dhurata karizmatike	11
IV. Raport mbi origjinën e 'Shënjës së Gjakut' me dokumentim fotografik autentik.	16
1. Përgatitjet përfundimtare	16
2. Në rrugë për në vendin e shfaqjes	16
3. Pranim në pyllin pas varrezave	19
4. Mirësjellja është armiku yt	20
5. Bllokada e natës së ndërtesës Wfk	21
6. Fillimi i ngjarjes karizmatike	22
7. Në vizionin e të Kryqëzuarit	23
8. Në sy të këmbëve të gjakosura të Krishtit	24
9. Një puthje në këmbët e Shpëtimtarit në kryq	25
10. Paraqitja e pëlhurës prej liri të Virgjëreshës së Bekuar Mari për t'u puthur	26
11. Një vështrim prapa te adhuruesit në shtëpi	27
12. Ora e madhe e dashurisë së kryqëzuar	28/29
13. Madhëria e ferrit; të shtënat çajnë radhët e adhuruesve	30
14. Në pamjen e parë të shënjës në qiej	31/32
15. Efekti mbi kongregacionin e adhuruesve	33
16. Në vizionin e bekuar të shënjës në qiej	34
17. Në kontemplim të qetë	35
18. 'Bukë e Jetës' nga dora e një engjëlli për një mik të AEW	36
19. AEW madje merr bukën e qiellit nga duart e engjëjve	37
20. Shenja qiellore në shikim të qartë	38
21. Në pritje të largimit të Mbretëreshës së Qiellit	39
22. Në vizionin e bekuar të Nënës së Zotit	40
23. Një mesazh solemn nga Qielli	41
24. Transkripti përfundimtar i mesazhit qiellor dhe lamtumira	42
25. Dëshmitarë që nuk gënjejnë	44
26. Shtëpia e familjes siç shihet nga rruga	45
27. Një përmbledhje e shkurtër e viteve të fundit të jetës së AEW	46
V. Përkthimi i përmasave të simbolit të gjakut dhe pjesëve të tij	48
VI. Një përpjekje për një analizë matematikore dhe gjeometrike të shënjës së gjakut	
1. Një rreth rreth tërë shënjës së gjakut me dy të brendashkruara trekëndëshe të barabarta dhe një pikë kryqëzimi te simboli i Hostit.	49
2. 'Raporti i Artë'	49
3. Një katërkëndësh në formën e një hosti, i prerë nga një kryq	50
VII. Shënimi me gjak i R.-së dhe tribunali kishtar	51
VIII. Litani dhe lutje në nder të Gjakut të Çmuar	53
IX. Mëshira e Shenjtë në nder të Gjakut të Çmuar	56

X. Shtojca	59
1. Pamje e afërt e njollës së gjakut me detaje të modeleve gjeometrike	59
2. Dy format e stilizuara të kalicit, të nxjerra gjeometrikisht	60
3. Planimetria e një hapësire të shenjtë	61
4. Kupa	62
5. Kupa e komunionit	63
6. Foto nga AEW	64

Trinitet i Shenjtë i Plotfuqishëm,
 Ti e ke caktuar Birin tënd të vetëm të lindur si
 Shpëtimtarin e botës dhe ke dëshiruar të pajtohesh me
 ne përmes Gjakut të Tij; prandaj të lutemi, lejo që të
 nderojmë çmimin e shpëtimit tonë dhe, të mbrojtur nga
 fuqia e Tij nga të këqijat e kësaj jete tokësore, të
 shijojmë frytet e saj përgjithmonë në qiell: përmes Tij,
 Mbretin dhe Shpëtimtarin tonë, Zotin tonë Jezu Krishtin, Perëndinë
 e Shenjtë. **Amin.**

I. A janë veprat karizmatike të hirit të Shpirtit të Shenjtë ende aktive sot?

'Krishterimi është ftohur këtu'—me këtë vëzhgim, një pastor afrikan u largua pas tre vjet e gjysmë shërbimi të përkohshëm në një kongregacion protestant në Bavari (MZ Nr. 73; 27–28 shkurt 1982). Kleriku i zi ka marrë kështu me qëllim një frazë të gjetur në lutjen e përditshme për Festën e Stigmatave të Shën Françeskut (Misali i Vjetër, 17 shtator): 'Frigescente mundo... Ndërsa bota filloi të ftohej, Ti, o Zot, rinovove stigmat e Passiones tënde mbi trupin e Shën Françeskut, për t'i ringjallur zemrat tona rishtazi me dashuri për Ty.'

Mund të pyesim nëse Fryma e Shenjtë, e premtuar nga Krishti Kishës së tij për forcë dhe ngushëllim (Luka 24:49; Gjoni 4:25–26) nuk mund të prodhojë gjithashtu, në kohën tonë, shenja dhe stigmata të jashtme, të dukshme, duke qenë se pa feja ka marrë hov, dashuria është ftohur te shumëkush, dhe ato 'ditë të fundit' kanë aguar qartë, për të cilat ' Fryma thotë shprehimisht se shumë do të bien' (Mateu 24:12; 1 Tim 4:1). Për më tepër, kur Krishti na siguron se Fryma e Shenjtë, Avokati i Perëndisë për kishën e tij, 'do ta bindë botën për mëkat, për drejtësi dhe për gjykim' (Gjoni 16:7–8), kjo mund të kuptohet vetëm në kuptimin se gjatë gjithë epokës së shpëtimit, jo vetëm gjatë asaj që quhet epoka apostolike, do të veprojë përmes veprave të tij të jashtëzakonshme të hirit, përmes karizmave të tij—shenjash dhe mrekullish të dukshme jashtë—me anë të të cilave bota, njerëzit botërorë dhe, jo më pak, krishterimi laik, së bashku me mësuesit dhe bariun e tij, duhet të forcohen në besimin e vërtetë në Krishtin dhe veprën e tij të shpëtimit, ose t'i rikthehen atij. Dhuratat karizmatike të hirit janë dhurata falas të Frymës së Shenjtë, të pavarura nga meritat njerëzore. Ato janë shenja dhe paralajmërime nga qielli për një njerëzi me besim të dobët, duke i thirrur të kthehen te Krishti dhe Ungjilli i tij. Ndërsa u largua, Jezusi u premtoi dishepujve të tij – dhe përmes tyre tërë Kishës së tij të ardhshme: 'Këto shenja do t'i shoqërojnë ata që besojnë: në emrin tim do të dëbojnë demonë dhe do të flasin në gjuhë të reja. Do të kapin gjarpërinj, dhe nëse pinë ndonjë gjë vdekjeprurëse, ajo nuk do t'u bëjë dëm. Do të vënë duart mbi të sëmurët, dhe ata do të shërohen' (Mrk 16:17–18). Për të konfirmuar këtë premtim, thuhet më tej: 'Ata dolën dhe predikuan kudo. Dhe Zoti bashkëpunonte me ta dhe konfirmonte fjalën përmes shenjave dhe mrekullive' (Mk 10:20).

II. Gjaku flijues në adhurimin biblik të Besëlidhjes së Vjetër

1. Në Besëlidhjen e Vjetër, nga Abeli deri te Eksodi nga Egjipti

Lajmi i parë biblik për adhurimin e Zotit përmes sakrificës na thotë: 'Ebel ofroi disa nga të parëlindurit e tufës së tij. Dhe Zoti e pa me mirëkujdes Ebelin dhe flijimin e tij' (Zan 4:4). Qengji u dogj mbi altar, dhe gjaku sakrificial i mbledhur u derdh i tërë altarit. – Pak më vonë, dëgjojmë për vrasjen e vëllait nga Kaini: 'Ai u ngrit kundër vëllait të tij, Abelit, dhe e vrau' (Zan 4:8). Zoti i tha Kainit: 'Çfarë ke bërë? 'Zëri i gjakut të vëllait tënd më bërtet nga dheu'" (Zan 4:10). Kështu, gjaku i Abelit karakterizohet në mënyrë të tërthortë si gjak flijimi që i bërtet qiellit, jo si një zë adhurimi dhe falënderimi, por si një britmë për hakmarrje dhe dënim (krh. Zbulesa 6:9–10). Kështu e interpreton pikërisht Apostulli kur e krahason gjakun mesianik të Shpëtimtarit me gjakun e Abelit të vrarë: 'Ne kemi ardhur te Jezusi, Ndërmjetësi i Besëlidhjes së Re, për t'u spërkatur me gjak që flet një fjalë më të mirë se ajo e Abelit' (Heb 12:24). Kështu, jo vetëm që është qengji i tij sakrificial, por edhe vetë Abeli, një tip, një parafigurim që tregon profetikisht vrasjen dhe sakrificën e Jezusit të pafajshëm dhe gjakun e tij sakrificial. Rëndësia dhe efekti i gjakut sakrificial demonstrohen veçanërisht në mënyrë mbresëlënëse nga sakrifica e qengjit të Pashkëve në Eksod

nga Egjipti: 'Secili njeri do të marrë një qengj pa të metë për familjen e tij ... E gjithë mbledhja e bijve të Izraelit do ta therë atë në perëndim të diellit. Do të marrin pak nga gjaku dhe do ta vënë mbi dy shtyllat e dyerve dhe mbi pragun e shtëpive të tyre ... Gjakun mbi shtëpitë ku banoni do të jetë një shenjë mbrojtjeje për ju. 'Kur të shoh gjakun' (thotë Zoti), 'do të kaloj pranë jush. Kështu, murtaja që sjell vdekjen nuk do t'ju godasë kur të godas tokën e Egjiptit. Askush të mos dalë nga dera e shtëpisë së tij deri në mëngjes. Zoti do të kalojë nëpër tokë për të goditur Egjiptin. Kur të shohë gjakun mbi pragun dhe mbi dy shtyllat e derës, Ai do të do të kaloj përtej asaj dera dhe nuk do t'i lejojë engjëllit të vdekjes të hyjë në shtëpitë tuaja për t'ju goditur' (Eks 2:4–7, 13, 22–23).

Kështu, gjaku sakrificial i Qengjit simbolik të Pashkëve u bë 'shenja e mbrojtjes' për popullin e Zotit të Besëlidhjes së Vjetër. Prandaj, edhe më tepër në epokën mesianike të shpëtimit, gjaku i Qengjit të vërtetë të Pashkëve dhe Qengjit të Zotit duhet të bëhet, përmes përkushtimit të besnikërisht, një 'shenjë mbrojtjeje' efektive, mbinatyrore për komunitetin e krishterë besnik në vështirësitë e kohës së tyre. – Siç këndon Kisha në gëzimin e saj vjetor të Pashkëve: 'Këto janë festimet e Pashkëve, kur theret Ati i vërtetë i Pashkëve, gjaku i të cilit shenjtëron kornizat e dyerve (zemrat) të besnikëve. – Cuius sanguine postes fidelium consecrantur' (Exultet).

2. Flijimi me gjak i Besëlidhjes në malin Sinaj n

'Atëherë Moisiu i urdhëroi të rinjtë e bijve të Izraelit të ofronin flijime djegie dhe të therë kafshë si flijime pagesore për Zotin. Moisiu mori gjysmën e gjakut dhe e derdhi në pjata. Ai spërkati gjysmën tjetër të gjakut mbi altarin. Pastaj mori Librin e Besëlidhjes dhe e lexoi me zë të lartë para popullit. Ata u përgjigjën: "Jemi të gatshëm t'i bindemi gjithçkaje që Zoti ka folur." Atëherë Moisiu mori gjakun, e spërkati mbi popullin dhe tha: 'Ja gjaku i besëlidhjes që Zoti ka bërë me ju mbi bazë të këtyre statutëve' (Dalja 24:5–8). Krishti adoptoi shprehjen 'gjak i besëlidhjes' fjalë për fjalë kur ai themeloi Besëlidhjen e Re 'me gjakun e tij' (Marku 14:24). Me analogji me besëlidhjen e lashtë, besimtari i Besëlidhjes së Re—krishteri—ashtu siç spërkatet në mënyrë misterioze me gjakun e besëlidhjes së Qengjit të Zotit në pagëzim dhe sakramentet e tjera. Ashtu si Papa i parë, Pjetri, na siguron në letrën e tij të parë 'apostolike': 'Ju nuk u shpëtuat me argjend e as me ar, por me gjakun e çmuar të Krishtit, si të një qengji pa të metë e pa njollë' (1 Pjetrit 1:18–19).

3. Ligjet liturgjike që lidhen me sakrificat me gjak në Tempull

Ne gjejmë rregullore të detajuara për këtë në Librin e Levitikut, kapitujt 1–7. Atje është shkruar: 'Bisha e flijimit do të theret para Zotit. Por bijtë e Aronit, priftërinjtë, do të ofrojnë gjakun dhe do ta spërkasin rreth altarit. Më pas prifti do të bëjë që e gjithë (mishi i flijimit) të digjet mbi altar, që të jetë flijim djegie, flijim me zjarr, aromë e këndshme për Zotin. Gjakun do ta sjellin te altari për ta derdhur mbi të. 'Në rastin e një flijimi me pëllumb, gjaku do të shtrydhet kundrejt anës së altarit' (Lev 1:5, 9, 15). Gjaku është, pra, një pjesë thelbësore e flijimit; ai njollos dhe shenjtëron gurin e altarit, duke e bërë kështu vërtet një altar flijimi. Udhëzimet liturgjike për flijimet e mëkatit janë shumë të gjalla dhe dramatike: 'I vajosuri prifti do të marrë pak nga gjaku i kafshës dhe do ta sjellë në Tendën e Takimit. Prifti do të zhytë gishtin në gjak dhe do ta spërkasë shtatë herë përpara Zotit kundër velit të Vendit të Shenjtë.

Më pas, prifti do të aplikojë pak nga gjaku në brirët (këndet) e altarit të temjanit të Zotit. Të gjithë gjakun e mbetur të kafshës ai do ta derdhë në themel të altarit të flijimit me zjarr" (Lev 1:1–7). 4. Gjakun e Flijimit në Besëlidhjen e Re Në të gjithë Testamentin e Ri, gjaku i çmuar i Krishtit përmendet 40 herë. Vetë Jezusi flet për gjakun e tij shpëtues shtatë herë. Në predikimin mbi premtimin e Sakramentit të Altarit, dëgjojmë: "Me të vërtetë, me të vërtetë, po ju them, nëse nuk hani mishin e Birit të Njeriut dhe nuk pini gjakun e tij, nuk do të keni jetë brenda jush. Kushdo

kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim ka jetën e përjetshme, dhe unë

'Unë do ta ngrej atë në Ditën e Fundit. Sepse mishi im është ushqim i vërtetë dhe gjaku im është pije e vërtetë. Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim qëndron në mua, dhe unë në të' (Gjoni 6:53–56). Në themelimin e misterit eukaristik, lexojmë

: 'Atëherë Jezusi mori kupën, i falënderoi dhe ua ofroi, duke thënë: "Pini të gjithë prej saj; sepse ky është gjaku im i (Besëlidhjes së Re), i derdhur për shumë për faljen e mëkateve'" (Mateu 26:27–28). Në Marku 14:24 thuhet: "Ky është gjaku im i (Besëlidhjes së Re), i derdhur për shumë." Dhe në Lukë 22:20 lexojmë: 'Ky kupë është Besëlidhja e Re në gjakun tim, i derdhur për ju.' Nga gojët e kundërshtarëve të Krishtit dëgjojmë përmendjen e gjakut të Zotit katër herë. Judasi shtrin dorën për litarin, duke klithur: 'Kam mëkatuar; kam tradhtuar gjakun e pafajshëm' (Mateu 27:4)! Pilati përpiqet të lajë duart nga derdhja e gjakut me fjalët: 'Unë jam i pafajshëm për gjakun e këtij njeriu të drejtë. Shikoni vetë për këtë' (Mateu 27:24). Gjatë seancës së tyre gjyqësore, kryepriifti

akuzon apostujt: 'Ju po përpiqeni t'i ngarkoni gjakun e këtij njeriu mbi ne' (Veprat 5:28). Megjithatë, në të vërtetë, ishte vetë kryepriifti ai që bëri këtë kur i tha Pilatit: 'Gjaku i tij qoftë mbi ne dhe mbi fëmijët tanë' (Mateu 27:25) Apostulli Pal flet 18 herë në epistujt e tij, përfshirë Epistulin drejtuar Hebrenjve, për gjakun shpëtues të Krishtit. Këtu citohen vetëm disa pasazhe. 'Zoti (Ati) e paraqiti këtë Jezus si një flijim pajtimi me anë të gjakut të tij, efektiv përmes besimit' (Rom 3:25).

- "Në të kemi shpëtim me anë të gjakut të tij, faljen e mëkateve" (Efesianëve 1:7). - "Ai solli paqen me anë të gjakut të tij në kryq" (Kolosianëve 1:20). - "Gjaku i Krishtit, i cili me anë të Frymës së përjetshme u ofrua pa njollë Zotit, do të pastrojë ndërgjegjet tona nga veprat e vdekura" (Hebrenjve 9:14). - Nga letrat e Apostullit

Gjoni: 'Gjaku i Jezusit, Birit të tij (të Atit), na pastron nga çdo mëkat' (1 Gjoni 1:7). - 'Jezusi, Biri i Perëndisë—ky është ai që erdhi me ujë e me gjak' (uji i pagëzimit dhe gjaku i Shpëtimtarit; 1 Gjoni 5:6). - Në Ungjillin e tij, Dishepulli i Dashur, i cili ishte i vetmi apostull që qëndronte drejtpërdrejt pranë kryqit, na jep dëshminë autentike të gjakut flijues të

Zotit: 'Një nga ushtarët i përgjuoi anën me një heshtë, dhe menjëherë doli gjak e ujë' (Gjoni 19:34). - Një dëshmi tjetër nga ky ungjilltar na magjeps. Ai përmbledh takimin e tij të parë me Jezusin me këto fjalë: 'Të nesërmen, Gjoni (Pagëzorri) qëndronte aty përsëri me dy nga dishepujt e tij. Ndërsa shikonte Jezusin që kalonte, ai shpërtheu: "Ja, Qengji i Perëndisë!" Sapo dy dishepujt (njëri prej të cilëve ishte vetë ungjillori) e dëgjuan kur tha këtë, ata e ndoqën Jezusin" (Gjoni 1:35–36).

Në Librin e Zbulesës, Gjoni na përshkruan vizionin e tij karizmatik të Krishtit: 'Pashë Qengjin që qëndronte, sikur të ishte therur (sakrifikuar), në mes të fronit dhe të katër krijesave të gjalla dhe në mes të pleqve. Dhe të shenjtët kënduan një këngë të re: 'Ti je i denjë të marrësh librin dhe të hapësh vulat e tij; sepse u vra, dhe me gjakun tënd ke blerë për Zotin njerëz' (Zbulesa 5:6, 9).

Është e qartë se në Qengjin e therur, Gjoni pa Krishtin si Qengjin e sakrifikuar të Perëndisë, që vdes duke derdhur gjakun në kryq. Kështu, pamja e Qengjit hyjnoro-njerëzor të sakrifikuar dhe që gjakosej formësoi tërësisht besimin e Gjonit, kujtesën e tij, mirënjohjen, dëshirën dhe dashurinë e tij nga fillimi deri në fund, dhe me të drejtë i fitoi atij emrin e 'dishepullit të dashur', atij dishepullit 'të cilin Jezusi e donte, i cili u mbështet në kraharorin e tij gjatë darkës' (Gjoni 13:23; 21:20). –

Gjoni gjithmonë ka pasur, dhe do të vazhdojë të ketë, ndjekës në ngjashmëri me të, përfshirë edhe në lidhje me vizionin e tij karizmatik të gjakut të Krishtit, deri në kthimin e madh të Zotit, për të cilin ai mallëngjehet me thirrjen: 'Veni, Domine Jesu. "Ejti, o Zot Jezus" (Zbulesa 22:20). – Vlen të përmendet se Gjoni, më shumë se gjashtëdhjetë vjet pas sakrificës së përgjakshme të Qengjit të Krishtit në Golgota, pati vizionin karizmatik të Qengjit të Zotit të therur dhe, për dekada me radhë, vetë Flijimi i Qengjit të Zotit mbi altarin gjatë shërbesës së tij Eukaristike. A nuk mund i Plotfuqishmi Bir i Perëndisë, për të cilin 'një mijë vite janë si një ditë' (2 Pjetrit 3:8), pavarësisht nga përshndërimi i tij qiellor, nuk mund ta bëjë këtë edhe në ditët tona? 'Me Zotin asgjë nuk është e pamundur' (Luka 1:37).

III. Një përmbledhje e shkurtër biografike e të dhuntuarit karizmatik AEW

Në Ditën e Pashkëve të vitit 1952, mora lajmin për ngjarje të çuditshme fetare në rajonin kufitar perëndimor të shteteve gjermane, brenda familjes Wfk, në qytetin e vogël R. në Palatinatin e Rajnës. Pas një shkëmbimi letrash, më 7 maj 1952 mora një përgjigje të shkruar nga personi në fjalë Zonja AEW, në të cilën ajo shprehu gëzimin e madh që më në fund një fjalë e parë e mirëseardhjes nga një prift i kishte arritur. Ajo shtoi një kërkesë që unë të merrja pak interes për të, pasi vuajtjet e saj mendore tejkalonin me shumë dhimbjen fizike. Prandaj, pak më vonë udhëtova në R. për të shqyrtuar vetë situatën.

Përsëhndeta babanë e saj, një burrë me shtat mesatar në të pesëdhjetat, shef në një fabrikë këpucësh në P.

Ai punonte pa u lodhur nga agimi e deri në perëndim të diellit për të mbajtur familjen e tij me pesë vajza dhe një djalë. Natyrë e tij e qetë dhe e mbyllur, e cila megjithatë arrinte të shfaqte një buzëqeshje miqësore pavarësisht të gjitha vështirësive të dukshme, kishte një efekt qetësues të këndshëm. Megjithatë, edhe ai duhej të duronte armiqtësinë e bashkëkombësve të tij, të cilëve nuk u kishte dhënë kurrë asnjë shkak për grindje gjatë gjithë jetës së tij. Vetëm për shkak të fenomeneve të jashtëzakonshme që rrethonin vajzën e tij, ai, me nxitjen e njerëzve nga të cilët askush nuk do ta priste, u shkarkua nga fabrika në qershor 1952 si i vetmi punëtor që u pushtua. Familja Wfk do të reduktohej në një gjendje turpi dhe mjerimi. Kur babai u kthye në shtëpi pasi u shkarkua, ai shkoi në dhomën e tij të gjumit, duke fshehur dhimbjen e brendshme, u përkul në gjunjë pranë shtratit dhe lutej me Rruzaren. - Nëna, me trup të gjatë e të hollë, mbante në fytyrën e saj të zbehtë tiparet e lodhura të një vuajtjeje të thellë e të trishtë. Ajo ishte e para që ngrihej në agjërime dhe e fundit që tërhiqej vonë në mbrëmje, e palodhur, aktive dhe e përkushtuar për familjen e saj të madhe. Dhimbja e saj më e madhe ishte se ajo dhe familja e saj—për të cilët vikari, vetëm verën e kaluar, kishte lëshuar një certifikatë të shkruar duke i lavdëruar si ndër më të mirët në të gjithë fshatin—ishin përjashtuar nga kisha nga pulpiti pa asnjë justifikim edhe largësisht objektiv dhe ishin efektivisht të ndaluar të merrnin pjesë në shërbimet fetare. E shikoja atë

në heshtje ndërsa këmbanat binin herët në mëngjes dhe ajo shikonte përmes dritares drejt kullës së kishës me sy të mbushur me lot. Për shkak të familjes së saj të madhe me fëmijë, ajo nuk u kursye as nga fyerjet më të poshtira publike dhe krahasimet tallëse. Ajo drejtonte një biznes të vogël të punimit të trikove me vajzat e saj më të mëdha. Duhet pranuar se edhe kjo mjete modeste e jetesës u bë praktikisht e pamundur nga një bojkot formal i organizuar nga kundërshtarët e tyre keqdashës. Thuhej se Wfk-të ishin çmendur dhe ishin bërë hysterike, ashtu si të gjithë ata që qëndronin pranë tyre dhe lutenin rruzaren e mbrëmjes me ta. Megjithatë, çështja kishte arritur papritmas atë që prifti i famullisë nuk kishte mundur të realizonte në 25 vitet e tij të shërbimit atje, domethënë që besimtarët e tij të qëndronin të bashkuar pas tij. Por sa pak që tufë e besimtarëve qëndronte në të vërtetë pas bariut të tyre—madje edhe elita e Shoqërisë Kolping—dëshmohej nga një citat nga qarkorja e 26 majit 1952: 'Familja Kolping është në një krizë që kërcënon vetë ekzistencën e saj. Nëse ajo i fton anëtarët e saj personalisht dhe me shkrim, dhe shumica as nuk i përgjigjen këtij ftoni, atëherë diçka është e prishur në shtetin e Danimarkës. Kjo ishte rasti jo vetëm më 11 maj, por edhe në ngjarjen e fundit teatrale. Nëse vetëm 10–20 burra paraqiten në një mbledhje të detyrueshme, atëherë diçka nuk shkon. Por nëse tani

grupi i njëjtë i anëtarëve vepron në një mënyrë kaq të koordinuar sa i përndjek një vajzë fetare dhe të afërmit e saj sikur të ishin pre e lejuar – do të mësojmë më shumë rreth kësaj më vonë – atëherë diçka nuk shkonte edhe në Mbretërinë e Danimarkës." Më 26 dhjetor 1925 lindi vajza e tretë nga më e madhja e z. dhe znj. Wfk; ajo u pagëzua me emrin AE. Ajo ndoqi shkollën fillore në qytetin e saj të lindjes për tetë vjet dhe, gjatë periudhës naziste, kreu vitin e saj të detyrueshëm në Rinisë Hitleri në Neumarkt pranë Breslaus. Më pas ndoqi një kurs gjashtëmujor tregtar në P. dhe, pasi e përfundoi me sukses, u bë asistente kontabël në fabrikën e drurit të G. K.-së. Prej aty, së shpejti u transferua në Bankën Kursimeve të Rrethit P., dega R., ku punoi nga viti 1943 deri në 1951. Një referencë e klasit të parë nga drejtori i asaj kohe e konfirmon këtë. Si vajzë, AEW ishte një e re me pamje të këndshme, 1.70 metra e gjatë, me flokë të errët, disi të rrallë, që i ishin rënë gjatë një sëmundjeje fëmijërie, por, siç pretendonte ajo, i ishin rigjeneruar disi pas një pelegrinazhi në Walldürn. Ajo ishte gjithmonë e pastër dhe e veshur me rregull, pa qenë e spikatur apo të mbante bizhuteri të tepruara. Përveç sëmundjeve të fëmijërisë si fruthi dhe difteria, që nga mosha dhjetë vjeç ajo u prek nga sëmundje të zgjatura të cilat, nga ana tjetër, prekën pothuajse çdo organ të trupit të saj. Sipas nënës së saj, ajo i përballoi të gjitha këto sëmundje me shumë durim. Në vitin 1945, ndërsa udhëtonte për në Freiburg im Breisgau, ajo pësoi një tronditje të trurit kur një bagazh i ra mbi të. Një aksident kërcënues për jetën i ndodhi ndërsa ishte në pushime në Zvicër në korrik 1951. Ndërsa po përpiquej të kalonte rrugën në Waldshut në Rajnin e Epërm, u godit me gjithë forcën nga një motociklist dhe u hodh në ajër, duke mbetur e pavetëdijshme. Mes dëmtimeve të tjera serioze, ajo pësoi një tronditje të rëndë të trurit. Duke qenë se nuk mund të transportohej, ajo u pranua në Spitalin e Waldshut. Si pasojë e tronditjes, ajo filloi të vuante nga sulme të rënda, të cilat u intensifikuan pasi u rikthye në qytetin e saj të lindjes.

Për AEW, kjo shënoi fillimin e një pastrimi shpirtëror, për të cilin Shkrimi thotë: 'Zoti e provoi dhe e gjeti të denjë për vete. Si ari në zjarr, e provoi dhe pastaj e pranoi si flim të plotë' (Wsh 3:6). Për AEW, kjo ishte në të njëjtën kohë përgatitja dhe rruga që çonte te dhurata e saj karizmatike. Në një vizion, Virgjëra e Bekuar Maria i tha asaj se do të shërohej, më 24 nëntor, e cila në atë kohë ishte ende dita e festës së 'Doktorit mistik', Shën Gjon i Kryqit, së bashku me Shën Terezën e Spanjës, reformatoren e Urdhrit Karmelit. Shërimi pastaj ndodhi papritmas dhe plotësisht. Që atëherë, ajo nuk pësoi më asnjë sulm. Të gjithë mjekët, përfshirë specialistët, kishin shpallur sëmundjen të pashërueshme dhe kishin parashikuar vdekjen e saj të afërt. Ditët e saj u ndërpre

Pas shërimit të saj fizik, ajo përjetoi një vuajtje krejtësisht të ndryshme, të dërguar nga qielli. Kjo ishte një ringjallje misterioze e Mërzisë së Krishtit, fshikullimit, si dhe një stigmatizim i brendshëm, i padukshëm për botën e jashtme, gjatë Kreshmës dhe veçanërisht të Enjten e Madhe dhe të Premten e Madhe të vitit 1952. Në orët e vona të asaj dite, ajo ra në një të fikët si vdekje, për t'u zgjuar e rifreskuar në Pashkë – pa asnjë medikament natyral – dhe për të marrë pjesë në gëzimet e Ringjalljes së Zotit. Megjithëse të afërmit e saj e kërkuar vazhdimisht, asnjë përfaqësues i Kishës nuk u shfaq kurrë për të vëzhguar dhe hetuar këto ngjarje, me rezultatin që raportet përkatëse, të cilat megjithatë u dërguan te autoritetet më të larta kishtarë, nuk kanë asnjë bazë në fakte apo vlerë provuese. Unë vetë nuk isha dëshmitar i drejtpërdrejtë i këtyre ngjarjeve; koha që kalova me familjen ishte tepër e shkurtër dhe e rrallë për këtë. Megjithatë, pashë veshje me njolla gjaku të gjata e të shumta, të cilat me shumë mundësi ishin shkaktuar nga rrahjet. As nuk mungoi përndjekja e jashtme e dhunshme gjatë kësaj periudhe. Mbrëmjen e 8 janarit 1952, katër individua të panjohur, gjatë së cilës ajo u godit me dhunë në kokë me një objekt të fortë, duke i shkaktuar një tjetër tronditje me dhimbje të ashpër dhe të zgjatur. Megjithatë, sulmet e mëparshme nuk u përsëritën. Jeta e saj karizmatike e vizioneve vazhdoi nga nëntori 1951 deri në fund të qershorit 1952, e karakterizuar nga shfaqje të shpeshta të Virgjërshës së Bekuar Mari, Shpëtimtarit të vuajtur dhe gjithashtu të ringjallur, Shën Jozefit—i cili i foli asaj në një gjuhë të huaj (arameisht)—dhe Shën Gemma Galgani. Që nga ekskomunikimi i saj në Krishtlindjet e vitit 1951, një engjëll me një kalicë dhe hostie gjithashtu u shfaq përsëritësisht, në mënyrë misterioze duke i "ofruar Bukën e Jetës" asaj dhe të gjithë atyre që lutenin Rruzaren me të në shtëpinë e prindërve të saj, ashtu siç vetë i Dërguari i Zotit e quante këtë formë të komunionit shpirtëror. Si ngjarje përfundimtare e përvojës së saj vizionare, iu tha se e Bekuara Virgjërshë Maria dhe Shpëtimtari do t'i shfaqeshin asaj më 1 korrik 1952. I ishte premtuar një shenjë e dukshme për të gjithë në atë ditë, në mënyrë që të gjithë të besonin. Ajo do të zhvillohej në një zonë pyjore pas varrezave, në sy të publikut. Me kërkesën e saj, Nëna e Zotit premtoi të vinte edhe një herë më 2 korrik, në Festën e Vizitës, për t'i dhënë lamtumirën dhe për ta bërë këtë në shtëpinë e saj.

Ajo ndjeu se ky lamtumirë do të ishte shumë i dhimbshëm për të, dhe nuk dëshironte të ekspozohej para vështirimit të të tjerëve në atë kohë. Nëna Qiellore i plotësoi këtë kërkesë. Karakteri dhe pikëpamja e saj themelore fetare mund të përshkruhen këtu vetëm në vija të përgjithshme, ashtu si e lejon një periudhë relativisht e shkurtër vëzhgimi. Në mendimet dhe gjykimet e saj, AEW shfaqti një qetësi mendjeje që herë pas here kufizohej me racionalizmin, madje edhe në çështjet fetare. Kështu, deri në kohën e përvojave të saj karizmatike, ajo jo vetëm që refuzoi të gjitha shfaqjet më të reja, por ishte gjithashtu kritike ndaj Lourdesit dhe Fatimasë. Për shembull, kur motra e saj disi e brishtë, A., pati një

pelegrinazh në Lourdes, AEW vuri në dukje: 'Do të ishte më e mençur sikur të shkonte në Allgäu dhe të pushonte atje', një koment që, megjithatë, i solli një qortim të ashpër nga nëna e saj, së bashku me një ndalim për një udhëtim në Romë që përndryshe do t'i ishte lejuar. Ajo gjithashtu i përbuzte vizionet e veta dhe dëshironte që Virgjëra e Bekuar t'ia dhuronte motrës së saj më të vogël, C. Në çështjet fetare, ajo ishte kundër çdo forme fanatizmi dhe teprime emocionale. Edhe atëherë, ajo nuk ishte nga ata që luteshin shpesh. Kur lutej, megjithatë, ishte plotësisht e përqendruar në akt. Ajo kishte një ndjesi të mprehtë për aspektet vërtet thelbësore të devotshmërisë katolike. Në një bisedë, më rrëfeu krejt natyrshëm: 'Gjithmonë kam konsideruar Sakrificën e Shenjtë të Meshës si lutjen më të çmuar. Nëse nuk do të kisha marrë pjesë në të, ndjeja se të gjitha aktivitetet e mia të tjera atë ditë nuk kishin asnjë vlerë.' Mund të them këtë: Nuk kam qenë kurrë në Meshën e Shenjtë pa marrë edhe Komunionin e Shenjtë. Për mua, kjo do të kishte qenë si fjalët e Shpëtimtarit: 'Të ftuarit nuk ishin të denjë' (Mt 22:8). – I vinte vështirë të lejonte dikë të shihte jetën e brendshme të shpirtit të saj dhe jetën e saj të lutjes. Kur përmendi rastësisht një katekist laik që pretendonte se lutja kontemplative ishte vetëm për njerëz të arsimuar, ajo buzëqeshi ndaj kësaj vërejtjeje dhe u gëzua kur i dhashë një fletëpalosje për lutjen kontemplative. Ajo shpesh mund të flinte vetëm disa orë natën. Kur e pyetën si i kalonte orët e gjata të natës, ajo u përgjigj: 'Mendoj.'" Ky është i njëjti përgjigje që Shën Terezë, si vajzë e re, dha kur u pyet se çfarë bënte gjatë orëve të saj të qeta: duke menduar për Zotin dhe madhësitinë e Tij, gjithkundësinë e Tij, mëshirën dhe dashurinë e Tij; duke e falënderuar dhe duke e dashur Atë. Ajo zotëronte një prije të mprehtë intelektuale dhe një vullnet të fortë, të cilat mund të bindeshin ose të ndikoheshin vetëm nga arsyetimet më rigorozë. Në të njëjtën kohë, ajo zotëronte një gëzim të natyrshëm dhe një dëshirë të fortë për jetë, dhe ishte me mendje të hapur ndaj gjithçkaje që ishte e arsyeshme dhe e vërtetë. Për sa i përket njohurisë së saj mbi natyrën njerëzore, njëherë vuri në dukje: "Unë thjesht i shikoj në sy dhe në duar, dhe pastaj e di me kë kam të bëj." Ajo e shihte natyrën me interes dhe kënaqësi si librin e madh me ilustrime të Zotit. Një mbrëmje, ndërsa po bisedoja me të në kuzhinë, ajo papritmas shpërtheu me gëzim të pastër: 'Shiko, një mi i vogël! Sa i bukur! Nuk mund ta lëndoja. "Mund të operoja një qenie njerëzore, por kurrë nuk do të mund të bëja dëm një kafshe të vogël." Nëna e saj njëherë përmbledhi pikëpamjen e saj për AEW si më poshtë: "AE kishte zotëruar dy cilësi që nga rinia e saj: një durim i palëkundur në vuajtje, ku nuk thoshte asnjë fjalë derisa nuk mund ta përballonte më – dhe vuanie që nga mosha dhjetë vjeç – i shoqëruar me një dashuri të madhe, plot dhembshuri për të afërmit e saj, që e shtynte të ndihmonte kudo që mundej." Megjithatë, mund të shihja që vajza shpesh keqkuptohej, veçanërisht për këtë cilësi të fundit, dhe ndonjëherë ishte e vështirë për t'u kuptuar edhe vetë. Nëna e saj më tha se edhe ai marrëdhënie

Marrëdhënia e AE me një djalë të ri, me të cilin ishte fejuar për një kohë (pa dijeninë e familjes së saj), ishte më shumë çështje e mëshirës së saj të pakufishme, sepse ai ishte i sëmurë dhe ajo donte ta ndihmonte. AE ishte një e re që përpiquej të kuptonte, në shumë mënyra ende jo plotësisht e pjekur në atë kohë, në vitet 1952–53. Temperamenti i saj shumë i nxituar vazhdoi t'i shkaktonte probleme për një kohë të gjatë. Një prirje drejt kokëfortësisë, dhembshurisë së tepruar dhe një vetëbesimi që herë pas here injoronte kufijtë e kujdesit mund t'i shkaktonte ende provime serioze. As nuk kishte luftuar me vendosmëri të mjaftueshme kundër disa zakoneve—të cilat ndoshta kishin lindur gjatë sëmundjes së saj të gjatë—një fakt që po ashtu i shkaktoi asaj vështirësi të konsiderueshme. Ajo do t'i kishte nevojë, pikërisht në atë kohë, një dore të fortë që ta udhëzonte me mirësi të kuptueshme, por me po aq vendosmëri të palëkundur. Megjithatë, kjo u pengua pikërisht nga qëndrimi i veçantë i autoriteteve në fjalë. Sa i përket qëndrimit të saj ndaj Kishës, ajo mbeti besnike ndaj saj pavarësisht përvojave të hidhura. Sidoqoftë, në betejën e ashpër për një vlerësim dhe raportim të vërtetë të ngjarjeve karizmatike që e rrethonin, ajo ndoshta nuk e ka gjetur gjithmonë masën e duhur të përmbajtjes. Ajo mbante një nderim të thellë për priftërinë në vetvete dhe ishte e mbushur me një përkushtim të gëzuar ndaj Atit të Shenjtë, në atë kohë Pius XII. Prandaj, ajo e përjetoi dënimin me ekskomunikim, të vendosur pa asnjë bazë mbi të dhe familjen e saj, si vuajtjen e saj më të madhe shpirtërore. Në mes të qershorit 1952, ajo i shkroi përsëri ipeshkvit të saj në Sp., duke kërkuar leje që t'i shpjegonte të gjitha në një takim personal. Ajo shprehu shpresën se, sapo të ishte në dijeni të gjendjes së vërtetë të punëve, Shkëlqesia e Tij padyshim do të hiqte dënimin që ishte vendosur. Megjithatë, ajo nuk mori asnjë përgjigje. Është e mundur që letra, edhe pse e adresuar personalisht ipeshkvit, të mos i ketë arritur atij. Duke qenë se më ishte ndaluar me dekret të autoriteteve kishtare që nga fillimi i gushtit 1952 çdo përfshirje e mëtejshme në çështjen AEW, nga ai moment e tutje nuk isha më në gjendje të ushtroja asnjë ndikim këshillues apo pastoral, dhe gjithashtu kam qëndruar i heshtur në publik për një brez të tërë. Megjithatë, meqë nuk ndalohet më me dekret papnor (AA.S.

58; 1966) nuk është më e ndaluar të publikohen raporte mbi shfaqje dhe mrekulli pa imprimatur kishtar, e konsiderova detyrë të ndërgjegjes të dëshmoj për ngjarjet e Ungjillit që kisha përjetuar dhe vëzhguar nga afër para vdekjes sime (tani jam në moshën time të 78-të

) – duket se e gjithë çështja që lidhet me AEW mbështetet nga një plan misterioz i Zotit, i cili në njëfarë mënyre synon të pasqyrojë rrethanat e Kishës në këtë kohë; megjithatë lidhjet e saj të brendshme dhe veçantitë do të bëhen vërtet të kuptueshme vetëm pasi i gjithë kompleksi i brendshëm dhe i jashtëm të ketë përfunduar rrjedhën e tij. Zoti e bekoftë që ky moment të mos jetë shumë larg.

IV. Raport mbi origjinën e shenjës së gjakut '' me dokumentacion fotografik autentik

I. Përgatitjet përfundimtare Për shenjën mrekullibërëse të shpallur më 1 korrik 1952, AEW duhej të përgatiste një copë të vogël pëlhure të trashë liri me përmasa 40 x 40 cm, sipas një udhëzimi nga një engjell. Duke qenë se znj. AEW tashmë më njihte përmes korrespondencës dhe personalisht, ajo i kërkoi Zonjës së Bekuar në një vizion më 31 maj dhe përsëri më 13 qershor 1952 nëse ky prift duhej të ishte i pranishëm kur të jepej shenja. Ajo mori përgjigjen e mëposhtme: 'Do të më pëlqente që ai të ishte i pranishëm.' Prandaj vendosa të udhëtoj në R. më 1 korrik 1952, aq më tepër sa arrita të gjeja një udhëtim me disa të njohur. Unë vetë, megjithatë, nuk dija asgjë për këtë pëlhurë deri në atë çast, dhe edhe më pak për atë që mund të ishte rëndësia e saj. Nuk ishte deri rreth mesditës së 1 korrikut që AEW më rrëfeu se duhej t'i jepte një pëlhurë të vogël; Zonja e Bekuar e kishte udhëzuar atë ta bënte këtë.

Pastaj më e dorëzoi, duke më kërkuar ta kontrolloja me kujdes për t'u siguruar që nuk kishte asgjë mbi të. Ajo kishte formën e një korporali, lloj korporali që prifti përdor gjatë Meshës së Shenjtë për të vendosur të vendosë kalicin mbi të. Duhej ta merrja me vete pecetën e vogël për orën e shfaqjes dhe të mos ia jepja derisa ajo ta kërkonte gjatë shfaqjes. Megjithatë, menjëherë përpara, duhej ta tregoja të gjithëve të pranishëm dhe ta shpërndaja që secili ta shihte vetë

që nuk ishte as e gdhendur e as e shënuar në asnjë mënyrë.

AEW kaloi ditën e 1 korrikut 1952 në përgatitje të qetë për orën e madhe. Ajo gjithashtu vuajti tundime të ashpra nga armiku i keq, i cili kërkonte ta provokonte në hezitim dhe dëshpërim.

Kjo luftë u intensifikua sa më afër që vinte ora e shfaqjes së paralajmëruar. Unë u përpoqa ta ngushëlloja duke i kujtuar Jezusin në Malin e Ullinjve, i cili kishte vuajtur shumë më tepër.

2. Në rrugë për në vendin e shfaqjes

Rreth orës 20:00, miqtë dhe njohuritë e familjes Wfk u nisën në grupe të vogla, për të mos tërhequr vëmendje, drejt varrezave në në skajin e fshatit dhe prej aty në vendin pyjor që Zonja jonë kishte caktuar si vendin e ngjarjes, rreth gjysmë kilometri pas

Gottesacker. Me ta ishin kryeredaktori W. Sch. dhe fotografi i tij E. H., të cilët kishin ardhur me mua. Ata u përshëndetën me grushta të ngritura (foto) dhe u kërcënuan se baballarët e tyre

nëse guxonin të bënin fotografi. Në orën 20:30 mbërriti edhe AEW, e shoqëruar nga nëna e saj (babai i saj qëndroi në shtëpi si kujdestar), motrat e saj dhe vëllai i saj. Edhe unë iu bashkova atyre. Sapo mbyllëm derën kryesore pas nesh, u dëgjuan britma fyerjesh dhe talljesh. Megjithatë, ne vazhduam rrugën tonë derisa arritëm te dalja e varrezave që çonte drejt pyllit. Atje, një zinxhir i mbyllur burrash na bllokoi rrugën dhe na penguan me forcë të largoheshim nga varrezat dhe të vazhdojmë rrugën tonë.

Fyerjet dhe blasfemitë që na bërtisnin ishin tepër të neveritshme për t'u përsëritur. Disa madje shkuan aq larg sa të më sulmonin fizikisht. I pyeta se kush u kishte dhënë të drejtën të bllokoni qasjen e njerëzve paqësorë në një rrugë publike, dhe kërkoja të shihja autorizimin e policisë së tyre. Përgjigjja ishte një zhurmë e madhe e shoqëruar me britma: 'Ne jemi nga Shoqata Kolping. 'Ti blasfemues, ti qen i rremë' dhe epitete të tjera të tilla më u hodhën. Kur kërkoja edhe një herë që të më hapnin rrugën, u sulmova fizikisht sërish dhe u shtyra mbrapa. Pas një kërkesë të tretë, po aq të kotë, theksova se dëshiroja të flisja me policinë, e cila ishte e pranishme në vendngjarje. Pas përpjekjesh të përsëritura, megjithatë arrita të depërtoj përmes falangës së anëtarëve të Shoqërisë Kolping. Në mes të një breshërie të vazhdueshme kërcënimesh me grushta dhe shkopinj, më në fund arrita të shfijoj i policisë. Ai më pas u përpoq, me forca krejtësisht të papërshtatshme—një polic dhe një rojë pyjorë—të qetësonte turmën e zemëruar që numëronte qindra vetë. Ishin kryesisht të rinj ata që ngacmonin 40–50 besimtarë paqësorë që ishin mbledhur në vendin e shfaqjes në një mënyrë tepër të tmerrshme për t'u përshkruar. I tregova oficerit të policisë kartën time të identitetit dhe lejen e kampit të përqendrimit dhe i kërkoja atij të drejtë varrezave, pasi dëshironim të shkonim atje për të thënë disa lutje private. Oficeri, i cili ishte me rroba civile, më shpjegoi pastaj se Komisioni i Pyjeve kishte ndaluar çdo tubim apo ngjarje këtu në pyll. (Kjo ishte e gjithë

ndikimi i kundërshtarëve tanë shtrihej.) E sigurova se nuk kishim ndërmend as të mbanim një tubim, as të bënim një fjalim, as të organizonim ndonjë ngjarje, por thjesht të luteshim. Unë përsërita kërkesën time që të na lirojnë rrugën, pasi ishte një shtigje publike e hapur për çdo qytetar. Më pas zyrtari u kthye me mua drejt varrezave. Atje, turma ishte bërë edhe më e papërkulur dhe u kap nga një frenzë fanatizmi kur më pa që po vija me zyrtarin.

Zyrtari më pas i bëri thirrje njerëzve, megjithatë jo në një mënyrë veçanërisht të prerë, të lirojnë rrugën. Përgjigjja ishte një britmë infernale. Fytyrat e atyre njerëzve ishin shtrembëruar në grimaca demonike. Atëherë zyrtari më shpjegoi: 'E shihni, është e pamundur; zhurma vetëm po rritet. Nuk ka asgjë tjetër që mund të bëni përveçse të shkoni në shtëpi.'

Kështu që u detyrova t'i nënshtrohem forcës së turmës dhe u nisja për në shtëpi me shokët e mi. E pyeta oficerin nëse mund të na siguronte mbrojtje gjatë rrugës. Një ulërimë e mprehtë, triumfale dhe një breshëri tjetër fyerjesh nga kundërshtarët tanë na shoqëruan. Dëgjova se si disa huliganë i bërtisnin policit që na mbrojtë nga sulmet më të këqija: 'A beson vërtet në këtë vetë, vetëm sepse je me ta?' Kur i thashë se kjo ishte rezistencë e organizuar, oficeri u përgjigj: "Por jo nga ne." E sigurova

atij: 'Ne i njohim organizatorët shumë mirë.' Megjithatë, ende nuk kisha hequr dorë nga plani ynë për të arritur në Erscheinungsfelsen. Pas një një marrje në pyetje një-orëshe në stacionin e policisë dhe një kallëzim penal 17

nga ana ime—të cilën e depozitova për shkak të fyerjes publike dhe sulmit—u nisja për në P. rreth orës 11 të natës me një makinë që më ishte huazuar, për të kërkuar ndihmën e M. P. Megjithatë, pavarësisht një diskutimi të gjatë, ata nuk ishin të gatshëm të ndërhynin, pasi Kapiteni më siguroi se ishin të autorizuar të ndërhynin vetëm nëse ishin të përfshirë qytetarë ose ushtarë amerikanë. Nuk ishte deri rreth mesnatës që u ktheva në shtëpinë e prindërve të AEW-së, ku arrita të shkoj deri te dera kryesore vetëm me ndihmën e policisë. Kur mësova se disa gra dhe vajza ende nuk ishin kthyer nga vendi i takimit, dola përsëri në pyll në mesnatë, i shoqëruar nga policia. Atje gjeta grupin e frikësuar ende duke u ngacmuar egërsisht nga kundërshtarët e tyre, burra e gra. U kërkova atyre të ktheheshin me mua në shtëpi dhe, mes fyerjeve më të neveritshme nga turma, arritëm në shtëpinë e Wfk-së pas mesnatës.

Ndërkohë, një engjell e kishte informuar vizionaren se shenja qiellore do të jepej pikërisht atë natë dhe se do të ndodhte në dhomën e saj në shtëpi. Rreth 60 adhurues ishin mbledhur atje, me të cilët AEW filloi të lutej me Ruzaren. Midis tyre kishte njerëz nga të gjitha shtresat e shoqërisë dhe të të gjitha moshave, katolikë, por edhe disa me fe të tjera. Me kërkesë të Mëmës së Bekuar, motra e saj më e vogël C. (rreth 15 vjeç) duhej të gjunjëzohej në të majtën e AEW-së dhe unë në të djathtën e saj, dhe të mos largoheshim nga ana e saj gjatë gjithë ngjarjes. - Kisha sjellë Komunionin e Shenjtë për të sëmurët nga shtëpia, pasi AEW nuk kishte mundur të merrte Komunionin për një kohë të gjatë, dhe vendosa Sakramentin e Bekuar në pyksën e vogël mbi altarin shtëpiak të zbukuruar dhe të ndriçuar me qirinj, siç është zakoni për Komunionet në shtëpi. Prandaj ne lutëm Rosarinë para Sakramentit të Shenjtë, duke u përkulur në gjunjë sa më shumë që të mundnim (shih foton në fq. 22). Por çfarë po ndodhte jashtë? Kundërshtarët fanatikë aspak nuk ishin kthyer në shtëpi, siç kishim supozuar ne. Ata ishin mbledhur në një turmë jashtë shtëpisë dhe ende mbanin qëndrim armiqësor mes ulërimeve përçmimore. Gurë hidheshin në drejtim të shtëpisë. Në

00:30, një breshëri gurësh filloi të binte mbi çdo dritare. Britma frike u dëgjuan në mesin e të adhuruesve. Ne donim të thërrisnim njësinë e reagimit të shpejtë, por ishte e pamundur të dilnim nga shtëpia. Vetëm pasi një fqinj i mirë, me iniciativën e tij, shkoi në polici dhe kërkoi forca shtesë, trazira e tmerrshme u qetësua gradualisht. Megjithatë, grupe të fshehura ende mbeteshin.

3. Mblidheshin në pyllin pas varrezave

Grushti i ngritur në plan të parë nënkupton se çfarë mund të presin adhuruesit. Prapa në qendër, mund të shihet një roje pyjore, dhe në të majtë kapelën e një polici. Në pjesën e përparme djathtas, 'zonjat mirëseardhëse' tashmë po përgatiten.

Në pjesën e përparme majtas, dy djem të tjerë më të arsyeshëm janë gati të largohen, me duart në xhepat e pantallonave, duke treguar se nuk duan të marrin pjesë aktivisht.

4. Mirësjellje nga ana e kundërshtarëve

Kjo nuk lë asgjë për t'u dëshiruar dhe nuk kërkon shpjegim.

Këtu është vetëm një vështrim i shkurtër i turmës së tërbuar. Fotografi më të mira nuk ishin të mundura për shkak se fotografi u ngacmua – as nuk është e nevojshme. Më lart në shpatin e pyllëzuar në të majtë ndodhet faqja shkëmbore ku u shfaqën apari-sionet. Për ditë me radhë, ajo është dëmtuar në mënyrën më të tmerrshme nga huliganët dhe është mbuluar me sloganet më vulgare. – Pas shkurreve në të djathtë gjendet varrezat, me rreshta të gjatë varresh ushtarësh nga betejat kufitare të viteve 1939–40.

Pas pyllit, më tej djathtas, ndodhet fshati.

5. Bllokimi nate i shtëpisë ' ' Wfk

Kjo është një nga skenat më të qeta ku mund të bëhej fare një fotografi. Në plan të parë, vëzhgues të qetë. Drejt djathtas, drejt shtëpisë, njerëzit dëgjojnë me vëmendje atë që po ndodh brenda. A është këtu e ngjashme me atë që ndodhi 2,000 vjet më parë rreth Kalvarit?

Kundërshtarë të deklaruar plot urrejtje, të mbushur me mizori, tallje dhe përbuzje. Shumë vëzhgues kuriozë, shumë indiferentë, por edhe disa që janë mendues.

Siç është shkruar: 'Kur turmat që ishin mbledhur për këtë shfaqje panë çfarë po ndodhte, rrahën gjoksin dhe u kthyen mbrapsht' (Luka 23:48). – Qoftë shumë nga ata që qëndrojnë këtu 'kthehen mbrapsht', shikojnë brenda vetes dhe kthehen te Qengji i kryqëzuar, që derdh gjak.

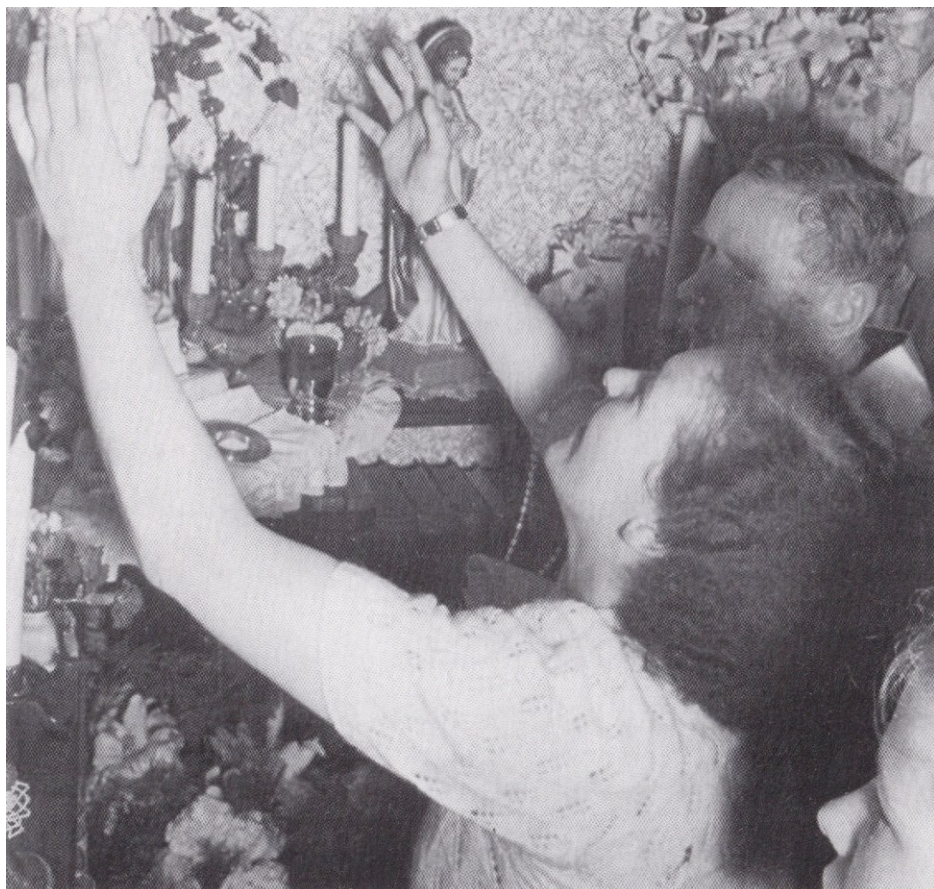

6. Fillimi i ngjarjes karizmatike

Ishte drejt fundit të Rruzares kur sjellja e AEW-së ndryshoi papritmas. Libri i lutjeve i rrëshqiti nga duart. Sytë i hapi gjerë dhe u tërhoqën nga diçka pafundësisht e lartë. Fytyra i dukej e larë në një dritë mbinatyrore. Shikimi i saj pasqyroi vizionin e papërshkrueshëm, të madh e të bukur, që u shfaq para syrit të saj të brendshëm. Mbretëresha e Qiellit zbriti, e larë në dritë hyjnore, tek shërbëtori i saj në luginën e tokës, me tingujt e himnit të Lourdesit: 'Ave, ave, ave Maria', të kënduar nga engjëjt shoqërues.

Poshtë. Ishte ora 00:40 në natën midis Festës së Gjakut të Çmuar dhe Festës së Vizitës në vitin 1952. Miku im gazetar kishte zënë vendin e tij mes adhuruesve, ndërsa kameramani i tij kishte vendosur kamerën një metër më majtas të altorit të vogël shtëpiak. Gjatë kësaj përvoje vizionare të fundit, e cila, në fund të fundit, ishte e destinuar nga Qielli për publikun, AEW lejoi që një fotograf të ishte i pranishëm për të pasur prova të pakundërshtueshme për vlerësimin e ngjarjes. Më parë, ajo gjithmonë kishte refuzuar kategorikisht që gjendjet e saj karizmatike të fotografoheshin. – Në të majtë të fotografisë, mbi altarin e vogël shtëpiak, ndodhet Sakramenti i Shenjtë (Komunioni për të sëmurët); në të djathtë të tij, një dritë e vogël e ashtuquajtur 'Dritë e Përjetshme', qirinj dhe lule; në plan të parë është

motra më e vogël C., pastaj AEW, dhe në sfond, në të djathtë, autorja.

7. Në vizionin e të Kryqëzuarit

Pranë Nënës së Zotit, AEW tani sheh Shpëtimtarin e Kryqëzuar në Sakramentin e Shenjtë në tërësi, të mbuluar nga koka te këmbët me gjak. Ajo kështu sheh 'Qengjin e Zotit sikur të ishte therur', ashtu siç e pa Dishepulli i Dashur në Zbulesën e tij (Zbulesa 5:6). E mbushur me mallëngjim, ajo ngrit duart, sikur të donte ta zbriste dashurinë e kryqëzuar nga kryqi dhe ta mbante në krahët e saj. Dhimbja dhe dashuria janë po aq të dukshme në fytyrën e saj, e cila është krejtësisht e magjepsur dhe e rrëmbyer nga vizioni që sheh, deri në thellësi të shpirtit. – Rrëza i ka rrëshqitur nga dora dhe i është kthyer në krah. Në altarin e vogël shtëpiak, pas Hostisë së Shenjtë, qëndron një statujë (e vështirë për t'u parë) e Zonjës së Lourdes, përpara së cilës familja dhe miqtë e tyre zakonisht thoshin lutjet e mbrëmjes në shtëpi duke recituar së bashku Rruzaren. Pranë saj, në të djathtë, ndodhet një statujë e Zemrës së Shenjtë të Jezusit. Lule, qirinj dhe llamba plotësojnë dekorimin e këtij vendi të adhurimit shtëpiak.

8. Në pamjen e këmbëve që gjakosin të Krishtit

Shkëlqimi qiellor ka magjepsur kaq shumë shqisat e AEW-së, sa ato janë të paprekshme ndaj botës së jashtme. Për syrin vizionar, gjithçka e perceptueshme nga shqisat e jashtme ka zhdukur: muret e dhomës, altari i vogël, statujat, qirinjët, lulet dhe njerëzit. Ai nuk reagon ndaj asnjërit prej këtyre gjërave. Edhe Apostulli, në vizionin e tij të Parajsës, nuk e dinte nëse ishte "brenda apo jashtë trupit të tij" (2 Kor 12:2–4). - Shikimi i AEW-së është plotësisht i magjepsur nga plagët që gjakosin të Kryqëzuarit, të cilat ajo i sheh kaq afër nën Hostinë e Shenjtë, megjithatë vetë ajo më pas nuk e kuptoi se ishte përkulur nën altarin e vogël ku qëndronte Sakramenti i Më të Shenjtë. Edhe më pas, kur mori Gjakun e Çmuar me pecetën e vogël, ajo e pa atë duke rrjedhur vetëm nga plaga në zemrën e Krishtit, jo nga Vetë Osta. Ajo thjesht pa, në Ostën e konsagruar, tërë Shpëtimtarin duke u ofruar Vetën në kryq në kryq.

9. Puthje në këmbët e të Kryqëzuarit

E nxitur nga Nëna e Zotit, e cila në vizion i tha gjithçka që duhej të bënte, AEW përkulet mbi lule këtu dhe, me përlësi, puth këmbët e Shpëtimtarit, të cilat i dukeshin. Pastaj u kthye në heshtje drejt meje, më tërhoqi përpara nga krahun, dhe heshtja e saj shikimi i saj më ftoi të bëja si ajo, edhe pse unë vetë nuk po shihja asgjë. Pastaj AEW u ngrit, dhe si dëshmitare tjetër, vëzhgova se si ngriti kokën drejt vendit ku ajo po shihte Zemrën e gjakosur të Shpëtimtarit. Ajo hapi pak gojën dhe nxori buzët përpara, sikur të donte të pinte diçka që po rridhte nga lart. E vetmja mundësi këtu do të ishte gjaku i Shpëtimtarit që rridhte nga zemra e tij e plagosur, në të cilin rast do të duhej të merrje fjalët e Jezusit në kuptimin e tyre të drejtpërdrejtë: 'Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim', dhe më tej: 'Gjaku im është një pije e vërtetë' (Gjoni 6:54–55). A po kërkonte Krishti këtu, në një ngjarje karizmatike dhe vizionare të përshtatshme për kohën tonë të besimit të dobët, të provonte se prania e tij në Sakramentin Eukarist është me të vërtetë 'realiter et essentialiter'?

10. Dorëzimi i pëlhurës prej liri Zonjës së Bekuar për një puthje

Pak më vonë, AEW më pëshpëriti: 'Pëlhurë, pëlhurë.' Pastaj e nxora nga xhepi i kraharorit. E shpalosja para syve të të gjithë të pranishmëve që po luteshin dhe, ashtu si më ishte urdhëruar, e kalova nga dorë në dorë, duke i kërkuar të shikonin me vëmendje dhe të kontrollonin nëse diçka ishte vizatuar ose shtypur mbi të. Disa e mbajtën pëlhurën pranë llambës elektrike; disa e fërkuan me gishtërinjtë, por askush nuk mundi të gjente asgjë. Pastaj unë

pëlhurën përsëri, ashtu si një prift palos korporalin gjatë Meshës së Shenjtë. Pastaj ia dhashë AEW-së, e cila ishte ende në një gjendje vizionare. Me një fytyrë që shkëlqente nga gëzimi, ajo fillimisht e mbajti lart në të majtë (foto), sikur po ia ofronte dikujt për ta parë ose prekur. Siç u shpjegua më vonë, Zonja e jonë kërkoi që pëlhura të puthej. Pastaj AEW zbriti me pëlhurën e palosur, ku mund të shihte ende këmbët që gjakoseshin të Atij të Kryqëzuar, dhe vendosi pëlhurën mbi to. E vëzhgova me vëmendje, por nuk mund të vërejja asnjë ndryshim apo lëvizje në pëlhurë. – Gjatë gjithë ngjarjes, pëlhura nuk më doli nga syri as për një çast. Adhuresit gjithashtu e mbajtën atë vazhdimisht në fushën e tyre të shikimit. Çdo truk me duar, mashtrim, gënjeshtër apo edhe zëvendësim me një pëlhurë tjetër është absolutisht i pamundur. Mbi dyzet dëshmitarë okularë e kanë konfirmuar këtë me nënshkrimet e tyre të betuara. (Lista e dëshmitarëve ruhet edhe sot nga autorit.)

11. Një vështrim prapa te adhuruesit në shtëpinë ''

Sytë e më shumë se gjashtëdhjetë adhuruesve në dhomën e ndenjes dhe në dhomën ngjitur ndjekin, me vështrim të palëkundur, çdo lëvizje, çdo kthesë që bëhet në frontin e altarit të vogël shtëpiak. Janë njerëz nga fusha të ndryshme të jetës, të moshuar e të rinj – këta të fundit madje në shumicë – gra dhe burra. Çdo sjellje e dyshimtë do të ishte vënë re menjëherë. Për më tepër, kamera dhe blic-i i fotografit nuk ndaleshin, duke kapur çdo skenë të ngjarjes me objektivitet të pakorruptueshëm. - Në qendër, nëna e AEW; në të djathtë, drejt prapaskenës, një kopshtar mjeshtër; përpara tij, motra e tij; në të djathtën ekstreme, krahun e një studenti të edukimit; në të majtë, në gjunjë përpara nënës, vejusha e një oficeri të rënë; dhe pikërisht në ballë, në të djathtë të qendrës, një vajzë me ballë të gjerë që po përjetonte një përvojë karizmatike. Sa di unë, 15 nga të pranishmit ishin nga vetë Rodalben, 10 nga Pirmasens, 4 nga Fehrbach, disa nga Rittersheim dhe Kaiserslautern, 2 nga Nuremberg dhe 4 nga Neumarkt/Opf.

12. Çasti i madh i dashurisë së kryqëzuar

Pasi Virgjëra e Bekuar kishte shenjtëruar pëlhurën e vogël prej liri me puthjen e saj, i tha AEW-së: "Tani, bija ime, përdor pëlhurën për të kapur gjakun që rrjedh nga zemra e Birit tim." Menjëherë, AEW mori me të dyja duart pëlhurën e palosur dhe, duke u ngritur në këmbë, e ngriti lart që të gjithë ta shihnin, në drejtim të vendit ku ajo pa anën e plagosur të Shpëtimtarit të Kryqëzuar mbi Hostinë e Shenjtë. Një heshtje e shenjtë mbretëroi në dhomë, e prishur vetëm nga lutja e shkurtër: 'Përshëndetur, o Gjak i Shenjtë, eju dhe na ndihmoni ne dhe shpirtrat e varfër.' – Më dukej sikur po dëgjoja diçka të lëngshme që spërkiste mbi pëlhurën e shtrirë. Në atë çast, pashë një njollë të errët që formohej mbi pëlhurën e bardhë, e cila u bë dukshëm më e madhe. Kjo, siç rrëfeu më vonë vizionerja, ishte fillimi i shenjës së parashikuar nga qielli. – Pas një kohe të shkurtër, AEW u përkul përsëri në gjunjë, hapi pëlhurën dhe e mbajti nën Sakramentin e Shenjtë, i cili ende qëndronte mbi altarin e vogël shtëpiak (foto). Me duar të hapura dhe gishtërinj të shtrirë, ajo mbante vetëm skajet e pëlhurës kundrejt skajit të përparmë të tryezës së vogël të altarit, ndërsa pjesa më e madhe e pëlhurës varej lirshëm prapa (foto). Duket se AEW hezitoi të prekte qendrën e pëlhurës nga respekti për atë që vetë ajo tashmë kishte parë duke u shfaqur atje si diçka mahnitëse.

Arsyeja themelore e ndryshimit të fokusit të vizioneres nga vizioni karizmatik i të Kryqëzuarit te Oltari i Shenjtë ishte që lidhja shkakësore midis ngjarjes mistike dhe Sakramentit më të Shenjtë—në të cilin Krishti ishte vërtet dhe në mënyrë substanciale i pranishëm me mish e gjak, dhe nga Zemra e Tij Eukaristike rrjedhja e gjakut në të vërtetë derdhej mbi pëlhurë—duhej të ishte në mënyrë të dukshme u theksua.

Këtë skenë të shenjtë mund ta quajmë 'ora priftërore' në jetën e AEW. Ajo, që që nga rinia e hershme nuk kishte pasur dëshirë më të madhe se t'i lejohej, edhe vetëm një herë për një orë, të ishte prift i Zotit – gjithmonë kishte dëshiruar të ishte djalë, edhe kur ishte vajzë – u konsiderua e denjë nga Vetë Prifti i Madh i përjetshëm për të marrë përsëri gjakun e tij të çmuar sakrificial nga zemra e tij e plagosur, për veten e saj dhe për një krishterim që po ftohej në besimin e tij eukaristik.

13. Tërbuar nga ferri; të shtënat plasin mes radhëve të adhuruesve

Në atë çast më të shenjtë, ndërsa qielli u hap mbi turmën që lutej dhe shenjat e para të mrekullisë u bënë të dukshme, jashtë shpërtheu kaosi. Ishte një rrethim i vërtetë i shtëpisë. Asnjëri prej nesh nuk mund të dilte nga shtëpia pa rrezikuar jetën për të kërkuar forca shtesë policie. Një breshëri e egër gurësh, shkopinj druri dhe shishe binte mbi shtëpinë e vogël nga të gjitha anët. Mllef i turmës së tërbuar u rrit në një stuhi të furishme dhe kërcënonte të pushtonte tërë shtëpinë. Të gjitha dritaret u thyen, dhe ata u përpoqën të hapnin me forcë derën kryesore. Dhe pikërisht në çastin që pashë gjurmën e parë të gjakut mbi pëlhurë, jehona të të shtënave u dëgjuan nëpër dhomë nga të dyja anët. Shokët tanë të tmerruar bërtisnin nga frika dhe u hodhën në dysheme (në të djathtë të fotos) për të shmangur plumbat. I qetësova me fjalët: 'Mos kini frikë; mrekullia tashmë është me ne!' – Kjo mizori e kryer nga kundërshtarët tanë u kap gjithashtu nga kamera, më besnikërisht dhe më pak të kundërshtueshëm sesa çdo gjuhë njerëzore mund të dëshmonte. Të nesërmen raportova sulmin që kërcënonte jetën te policia, por më vonë u detyrova, me urdhra të rrepta, të tërhiqja ankesën,

- "Nos habemus legem, et secundum legem debet mori" (Gjoni 19:7); kjo kjo thënie biblike domethënëse ende nuk është shfuqizuar, edhe sot.

14. Në pamjen e parë të shenjës qiellore të

AEW e palosi përsëri pëlhurën dhe e lëvizte përpara e mbrapa në skajin e altarit të vogël, sikur donte të kapte ndonjë lëng me të. Megjithatë, ajo mbante shikimin të fiksuar lart, ku pa Zembrën e gjakosur të Jezusit. Unë isha në gjunjë pikërisht pranë saj dhe pashë një lëng të errët që shpërtheu përpara në një vijë të ngushtë dhe u derdh në një formë që ende nuk mund ta dalloja qartë. Lëngu (gjak) rridhte aq fuqishëm sa la një gjurmë të dallueshme në anën e pasme të pëlhurës së palosur. Duke sfiduar ligjet natyrore të gravitetit dhe lëvizjes, gjaku rridhte mbi palosjet e pëlhurës dhe vazhdonte përgjatë pjesës së poshtme të seksionit të përkulur. – Atëherë vizionerja mori pëlhurën, duke e mbajtur përsëri lart e majtë, drejt Nënës së Zotit për një puthje. Pastaj, me emocion të përulur dhe dashuri të përkushtuar, ajo e shtypi butësisht në gjoksin e saj. Më pas, AEW më dorëzoi pëlhurën, e cila ishte ende e palosur. Unë e hapa atë dhe brenda gjeta një zemër të formuar nga gjak i freskët, nga e cila buronte një rrjedhë gjaku; një kalicë; dhe, duke lundruar mbi të, një host më i madh, i shpuar nga një kryq. Gjakut vazhdoi të rridhte ngadalë nga skajet para syve të mi. Gjithashtu mendova se mund të ndjeja erën e ëmbël të gjakut të freskët. Këtë erë e ndjeva shumë më qartë javë më vonë. – Në imazhin në të majtë, pas pëlhurës së njollosur me gjak, një statujë e Nënës së Zotit me një kurorë (disi të paqartë) shumë të dhëmbëzuar, të ngjashme me atë që kishte parë AEW. Në murin e djathtë, një portret i Papës Pius XII, i cili duket sikur po jep bekimin e tij si kryeprift mbi të gjithë ngjarjen. – AEW vdiq në ditën e funeralit të Pius XII (13 tetor 1958), kur 'të gjitha këmbanat në mbarë botën bënë zhurmë', ashtu siç ajo kishte parashikuar.

15. Efekti mbi kongregacionin në ''

Kur ngrita lart pëlhurën me shenjë e mrekullisë, ende të freskët me gjak, dhe ia tregova të pranishmëve, një drithërimë tronditjeje të thellë përshkoi çdo kockë të trupit të tyre dhe u shpreh në një britmë të lartë. Ata u lutën, qanin me dënesa dhe vajtonin për mrekullinë e pakuptueshme që fuqia e pafund e Zotit kishte kryer para syve të tyre në atë çast, dhe të cilën tani po e dëshmonin me sytë e tyre. Djem të rinj e të fuqishëm u shembën dhe qanin me dënesa si fëmijë. U përpoqa t'i qetësoja njerëzit.

Në qendër të pikturës është nëna me krahët e ngritur, e mposhtur nga emocionet shpirtërore. Në të djathtën e saj është një grua e re, fytyra e së cilës pasqyron një paqe të brendshme të bekuar si pasojë e mrekullisë. Në anën më të djathtë është një student i ri, fytyra dhe duart e të cilit mbajnë shenjat e shokut psikologjik.

Pak pasi ndodhi mrekullia, një i panjohur hyri papritmas në dhomë dhe u shty drejt pëlhurës. Unë qëndrova mbrojtës para saj. Njeriu hodhi vështrime të egra dhe përbuzëse ndaj shenjës së shenjtë dhe bëri sikur do ta prekte atë. Unë e ndala dhe nuk e lejoja as ta prekte, as të bënte një fotografi. Në të njëjtën mënyrë, një dorë u fut përmes dritares gjysmë të hapur dhe shkoi verbërisht brenda, sikur po përpiqej të kapte pëlhurën. Më kujtua paralajmërimi i Zonjës Sonë se me të vërtetë duhej të ishim në vigjilje; sepse do të vinin njerëz që do të donin t'ia merrnin pëlhurën nga duart tona. Ferri dhe rojet e tij e dinin dhe ndienin se çfarë ngjarjesh hyjnore po zhvilloheshin këtu, dhe ishin të vendosur ta vidhnin dhe ta shkatërronin atë.

16. Në vizionin e bekuar të shenjë qiellore të

Pasi u kthye nga ekstaza e saj, AEW tani sheh me sytë e tokës shenjën mrekullibërëse që i ishte dhënë nga Qielli. E lumtur si një fëmijë, ajo vështro, e humbur në gëzim, dhuratën e saj qiellore. Ajo nuk e kishte pritur këtë shenjë të dashurisë dhe të gjithëfuqisë së Shpëtimtarit, të shkruar me gjak

ishte diçka që ajo nuk e kishte pritur; përkundrazi, ajo kishte menduar për një skenë nga Veli i Shën Veronika. Tani Jezusi i dhuron asaj Zembrën e Tij, dashuria e të cilës, duke u derdhur, derdhet në kalicin dhe në Ostinë, simbolet e Flijimit të Shenjtë të Meshës, të gjitha të shkruara, të formuara dhe të shpenguara me Gjakun e çmuar të Qengjit të Zotit. Gjithsesi, që nga fëmijëria, AEW e kishte konsideruar Sakrificën e Shenjtë të Meshës si formën më të çmuar dhe më efektive të lutjes. - Në të majtë të bazës së kalicit, një pikë e vetme gjaku. Nga qosha e djathtë e bazës së kalicit, një rrjedhë e hollë gjaku shtrihet deri në skajin e pëlhurës. Duket se gjaku që rridhte nga ana e djathtë e kalicit u përplas aq fuqishëm me atë që vinte nga baza e majtë

sa që shpërtheu këtë rrjedhë të hollë e të gjatë. (Fatkeqësisht, kjo shihet vetëm me vështirësi në këtë fotografi.) E fotografova përsëri pëlhurën e shenjtë në orën 2 të mëngjesit. E bëra të njëjtën gjë përsëri rreth orës 4 të mëngjesit. Njollat e gjakut morën formën e tyre përfundimtare vetëm në orët e para të mëngjesit të 2 korrikut, kur gjaku, që në fillim ishte i freskët, ishte tharë më shumë.

17. Në silent, , respekt

Ne qëndruam për një kohë në heshtje me përlulësi para imazhit të gjakut. Pastaj thirra prindërit e gruas karizmatike që të shikonin nga afër shenjën mrekullibërëse që Qielli ia kishte besuar duarve të vajzës së tyre. Duke qarë dhe duke u munduar të qetësoheshin, prindërit e dashur u përlulën para shenjës qiellore, e cila po pikohej me gjakun e sapo derdhur të Shpëtimtarit. Pastaj edhe të tjerët u lejuan të afroheshin dhe t'i nderonin. – Vetë Zonja e Bekuar Mari, në shfaqjen e saj, u përlul para shenjës së shenjtë të gjakut të Birit të saj.

Për shkak të numrit të madh të njerëzve në dhomë dhe natës së nxehtë verore, ishim të lagur nga djersa. Unë dola në oborr për të marrë pak ajër të pastër, ndërsa AEW u zhvesh dhe u vesh në dhomën ngjitur. Pas pak, ajo u shfaq sërish me një fustan blu të errët për t'u bashkuar me ne në lutje. Sipas dëshirës së Zonjës së Bekuar, duhej të kalonim gjithë natën në lutje para shenjës së shenjtë. Ne lutëm Rruzaren, ndërsa pëlhura e njollosur me gjak ishte shtrirë mbi altarin e vogël shtëpiak. – Në të djathtë të saj ishte motra e saj, A.

18. 'Bukë e Jetës' nga dora e një engjëlli te një mik i AEW

Edhe një herë, gjatë recitimit të Rruzares, pamja e AEW ndryshoi, megjithatë jo në të njëjtën masë si më parë. Siç rrëfeu më vonë, u shfaq një engjëll i veshur si prift, me një alb të gjatë e të lehtë të lidhur me brez, duke mbajtur një kalicë të mbushur me hostie.

AEW filloi Konfiteor-in. Pastaj, siç na tha më vonë ajo, engjëlli mori një hostie nga kalici, bëri shenjen e kryqit me të me shumë përvullësi dhe solemnitet, dhe ia dha 'Bukën e Jetës' me radhë anëtarëve të familjes Wfk dhe atyre që gjithmonë lutenin Rruzaren me ta, disa prej të cilëve nuk kishin mundur të merrnin Komunionin për një kohë të gjatë. Kështu e quajti vetë lajmëtari qiellor këtë formë të Komunionit. —

Një mik i AEW aktualisht po merr Bukën e Qiellit. AEW gjithmonë pa vetëm Engjëllin rrezatues të Kalisë dhe fytyrën e personit që po merrte Komunionin, në të cilën shikimi i saj ishte përqendruar thellë. Të gjitha gjërat e tjera zbehnin në sfond për të. — Në të majtë, mbi altarin e vogël shtëpiak, është pëlhura e shenjtë që mban mrekullinë e Eukaristisë.

19. AEW vetë merr Bukën e Qiellit nga , nga dora e një engjëlli

Pasi të tjerët kishin marrë më parë 'Bukën e Jetës', AEW u ul në gjunjë, i bashkoji duart, ngriti kokën, hapi gojën – duke vendosur gjuhën mbi buzën e poshtme, ashtu si një fëmijë që merr Komunionin e Parë – dhe kështu mori nga

Nga dora e të dërguarit qiellor, i dukshëm për të, buka mistike e Zotit.

- Çfarë hiri të veçantë mund të ketë kërkuar ajo në atë çast? Që të duronte me durim dhe guxim të gjitha vështirësitë dhe provat e pakuptueshme që ende do t'i vinin në rrugë?

20. Shenja qiellore në një pamje të qartë

'Zoti i mëshirshëm dhe i dhembshur ka vendosur një përkujtimore të mrekullive të tij' (Psalmi 110:4). Ne mund t'i aplikojmë gjithashtu këto fjalë nga Psalmi tek shenja eukaristike e gjakut që Qielli i mëshirshëm na e dhuroi përmes shërbëtores së tij në natën e Festës së Gjakut të Çmuar në vitin 1952, dhe që ajo na e tregon edhe një herë këtu me një shikim solemn. Zemra e Perëndisë së Shenjtë dhe Shpëtimtarit u hap në mënyrë misterioze përsëri atë natë, ashtu siç u hap dikur në errësirën e eklipsit diellor mrekullibërës gjatë shpimit të anës, nga e cila rrjedhën gjak dhe ujë. Këtu Biri i Zotit derdhi Gjakun e Tij shpëtimtar—Obstin dhe Kalisin—në 'korporalin e Tij, në varrëpin e Tij', për të treguar se në misterin e Flijimit të Shenjtë të Meshës

është me të vërtetë dhe realisht i pranishëm, në mish e gjak, në hyjni dhe njerëzim. Në njëfarë mënyre, Pëlhura e Gjakut e R.-së na kujton gjithashtu pëlhurën e madhe prej liri në të cilën Virgjëra Mari, Nënë e Hidhurive, mbështjelli trupin e pjetë sakrificial të Birit të saj të Perëndisë, dhe në të cilën vetë Jezusi ka përshtypur kaq mrekullisht imazhin e tërë formës së tij ndërsa pushonte në varr—një imazh që, veçanërisht në ditët tona të besimit në zbehje, ne mund ta zbulojmë me besnikëri duke përdorur mjetet më moderne teknike. Imazhi i gjakut, i krijuar nga qielli, shtrihet horizontalisht pikërisht në qendër të pëlhurës; vertikalisht, është zhvendosur pak poshtë dhe kështu qëndron simetrikisht brenda kornizës së përgjithshme. Lartësia totale e njollës së gjakut

mat 27 cm dhe ndahet në mes nga buzë e sipërme e kalicit. Në orët e para të mëngjesit, gjaku ishte tharë më tej dhe konturet ishin bërë më të mprehta, në disa vende duke ngjashuar majat e gjembave.

21. Në pritje të lamtumirës së Mbretëreshës së Qiellit

Sipas Nënës së Zotit, dhurata e shenjës së gjakut kishte për qëllim të përmbushte qëllimin kryesor të vizitës së saj. Megjithatë, duke parashikuar se ndarja nga Virgjëra e Bekuar do të ishte shumë e dhimbshme për të, ajo kërkoi që ky takim i fundit të zhvillohej në shtëpi. Kjo kërkesë u pranua nga Nëna e Zotit për ditën e nesërme, Festën e Vizitës. Ishte kujdesi i përkushtuar i

AEW për të zbuluar altarin e vogël të shtëpisë me dekorime lulesh veçanërisht të bollshme për këtë vizitë lamtumirëse të Mbretëreshës së Qiellit. Ajo gjithashtu vendosi një enë të madhe me ujë (e dukshme pas duarve të saj), të cilën Nëna e Zotit kishte premtuar ta konsakrojë. AEW na kishte kërkuar më tej që ta linin vetëm pas lamtumirës. - Edhe një herë, pëlhura e shenjtë ishte shtrirë mbi altarin e vogël kur, rreth orës 8 të mbrëmjes, filluam të lutemi me Rruzaren e Gëzimit. Disa nga adhuresit, të cilët kishin udhëtuar një distancë të madhe, tashmë kishin duhej të niseshin herët atë mëngjes. Pastaj, në mes të lutjeve tona, AEW ngriti kokën dhe dëgjoi nga larg tingujt e 'Ave'-së nga Lourdes, e cila, që nga tetori i vitit 1951, gjithmonë kishte paralajmëruar ardhjen e ngjarjes karizmatike. Tani për herë të fundit. – Për shkak të nxehtësisë së madhe në dhomë, filmi tashmë kishte filluar të shкриhej, siç mund të shihet në pëlhurë dhe në ballin e AEW-së. Drejt kulmit të vizionit të lamtumirës, filmi u ndërpre krejtësisht. Me gjasë, skenat e përvojës më të brendshme shpirtërore nuk humbën asgjë nga shenjtërimi i tyre personal përmes zbulimit për publikun. Në raftin e librave qëndron blloku që duhej t'i dorëzohej asaj në vizion, sipas kërkesës së saj, në mënyrë që të mund të shkruante mesazhet besnikërisht menjëherë.

22. Në vizionin e bekuar të Nënës së Zotit

Imazhi flet vetë. – Me 'Rroftë Maria' të kënduar nga koret e engjëjve, bollëku qiellor i dritës ka derdhur poshtë dhe reflektohet në fytyrën e vizioneres. A mund të citojmë këtu një thënie të Apostujve? "Zoti, i cili tha: 'U bëftë dritë nga errësira' (Zan 1:3), ka bërë që drita të shkëlqejë edhe në zemrat tona, duke sjellë agimin e njohjes së lavdisë së Zotit në fytyrën e Jezu Krishtit. 'Por ne e mbajmë këtë thesar në enë prej balte, që fuqia e jashtëzakonshme të jetë e Zotit e jo prej nesh' (2 Kor 4:6–7). Këtu, një 'agim i butë' i lavdisë së Krishtit shkëlqen përmes formës tokësore të një fëmije të vogël. - Për këto sy, të gjitha gjërat tokësore janë zhdukur. Në dritën karizmatike të hirit, ato shohin Mbretëreshën e Qiellit duke zbritur, të veshur me një të rrezatuar , e bardhë si bora dhe që shkëlqen si drita. 'Nuk mund kurrë, kurrë të përshkruash me fjalët e tua se sa të lartë dhe të bukur janë Zoti i Shenjtë Jezu Krishti, Zonja e Bekuar Mari dhe Engjëjt e Shenjtë në vizion,' më rrëfeu njëherë ajo. Këto sy shohin diçka pafundësisht të bukur dhe janë krejtësisht të magjepsur prej saj.

Ky fytyrë nuk gënjen, dhe lenteja e fotografit është e papërlyer. Autenticiteti bindës i kësaj imazhi hedh gjithashtu dritë të re mbi natyrën mbinatyrore të shenjës së gjakut, e cila shtrihet përpara saj.

23. Një Mesazh i Rëndësishëm nga Qielli

AEW kërkoi bllokun e vogël që të mund të shkruante menjëherë fjalët e Zonjës së Bekuar. Ajo më parë kishte kërkuar leje për shfaqjen për këtë leje. Në bllokun e hapur, mund të dallojmë qartë pyetjet që ishin shkruar paraprakisht dhe hapësirën e lënë midis tyre për përgjigjet. Përveç lajmeve të mira, AEW dëgjon edhe lajme edhe më shqetësuese për vuajtje të mëtejshme, për mosbesimin e njerëzve dhe ndëshkimin e tyre, dhe me sa duket edhe për rrugën e saj të vështirë përpara. Trishtimi dhe shqetësimi që shkaktohen nga kjo pasqyrohen në fytyrën e saj, dhe një lot i rrëshqet në faqe. Shikimi i saj është i përqendruar pa lëvizur te figura qiellore, dhe buzët e saj pak të hapura duket sikur po belbëzojnë një pyetje. Zonja jonë gjithashtu dha udhëzime për fatin e ardhshëm dhe nderimin e pëlhurës së shenjtë. Çdo vit, kudo që të ruhet më në fund, do të ketë katër ditë kryesore pelegrinazhi: më 1 janar, Festën e Emërimit të Jezusit, në të cilën Foshnja Jezus derdhi të parat pikë gjaku të Shpëtimtarit të Tij për ne. – 2. Më 1 prill, zakonisht gjatë Kreshmëve. * 3. Më 1 korrik, Festë e Gjakut të Çmuar. – 4. 1 tetori, fillimi i Muajit të Rruzullit.

Gjatë kësaj vizioni, Zonja jonë gjithashtu zbriti te eni e ujit dhe e bekoji duke zhytur dorën në të dhe duke bërë shenjën e kryqit. Ajo premtoi se me këtë ujë

shumë të sëmurë një ditë do të shëroheshin.

24. Regjistrimi i fundit i mesazhit hyjnor dhe lamtumira. Përveç të tjerash, ky mesazh i fundit nga Zonja jonë përmbante premtimin se, përmes shenjë së Gjaku të Çmuar, shumë mëkatarë një ditë do të konvertoheshin dhe të sëmurët besnikë do të shëroheshin. AEW gjithashtu mori mesazhe private, personale që përmbanin disa të vërteta të hidhura. Pjesa tjetër e jetës së saj tokësore do të kalonte përmes një shkurreje të dendur gjembash, gjë që rezultoi të ishte krejtësisht e vërtetë. Pastaj erdhi çasti i lamtumirës; megjithatë, nuk mund të xhirohej më, pasi filmi ishte shkruar dhe kishte mbaruar. Por kushdo që ishte i menjëhershëm

një dëshmitar i pranishëm di që diçka po ndodhte në thellësitë më të brendshme të shpirtit, të cilat nuk duhet të profanohen nga ndërhyrja kureshtarë. Mjafton të thuhet kjo: AEW përsëri ngriti rozarinë e saj dhe Qielloreja i vuri një puthje të fundit lamtumire kryqit të vogël. Pastaj AEW mbledhi cepin e mantelit të Mbretëreshës së Qiellit, që i dukej, dhe groposi fytyrën në të sikur po përpiquej me dëshpërim t'i ngjitej. Por rrobja qiellore e hirit i rrëshqiti butësisht nga duart. AEW vëzhgoi ngjitjen

Mbretëreshës së Qiellit me një shikim plot dhimbje dhe trishtim dhe shtriu krahët, sikur të duhej të merrej larg. Pastaj u rrëzua në tokë, duke u fikur. — A po ndodhte këtu diçka e ngjashme me atë që lexojmë në Ungjill për shfaqjen e të Ringjallit tek Maria Magdalenë? 'Jezu i thirri: "Mari!" Por ajo u kthye dhe i përqafoi këmbët (Mateu 28:9). Por Jezusi i tha: 'Mos më mbaj! Shko më mirë tek vëllezërit e mi

dhe u thuaj atyre: 'Po ngjitem te Ati im' (Gjoni 20:16–17). Të afërmit e saj e çuan AEW në një dhomë ngjitur dhe e shtrinë në një divan, ku ajo qëndroi pa lëvizur deri në orët e para të mëngjesit, me fytyrën të fshehur në një jastëk. — Kjo duhet të jetë siç është kur, në çastin e vdekjes, shpirti e sheh Krishtin — dhe duhet t'i kthejë shpinën atij, ose për një kohë pendimi, megjithatë me besimin e sigurt se do ta shohë përsëri dhe përgjithmonë — kjo do të ishte Purgatori — ose larg përgjithmonë me sigurinë e tmerrshme se kurrë më nuk do ta shohë — dhe kjo do të ishte Ferri. Dhe pikërisht për t'i shpëtuar fëmijët e njerëzve nga kjo, Nëna e Mëshirës, duke mbajtur shenjën e Gjakut të Çmuar të Birit të saj, Zotit, ka zbritur në Luginën e Lotëve. — 'Ejani pra, Ndërmjetësja jonë, ktheni mëshirueshëm_

Kthe sytë e tu mbi ne, dhe pas kësaj mjerie, na trego Jezusin, frytin e bekuar të mitrës tënde, o e mirë, o e butë, o e ëmbël

Virgjëreshë e Shenjtë Mari!

25. Dëshmitarë që nuk gënjejnë

Ditën tjetër mbledhëm projektilet që ishin hedhur përmes dritareve gjatë natës. Ishin gurë me madhësi të ndryshme, copa druri, tulla, shishe e të tjera të ngjashme – dhe kështu, pa e kuptuar, kthehemi te fillimi i trishtë i gjithë kësaj çështjeje. Aspekti sakrilegjial i kësaj ishte se ky sulm me gurë nuk ishte thjesht i drejtuar ndaj nesh, por më shumë a më pak ndaj Krishtit dhe Nënës së Tij të Shenjtë vetë, të cilët kishin zbritur në këtë shtëpi për të ofruar shenjë e mëshirës së tyre për njerëzit e humbur. Edhe mbi krevatet kishte baltë dhe gurë. E gjithë shtëpia dukej sikur kishte kaluar një natë bombardimesh. Do të heshtim për shumë nga gjërat më të neveritshme që dimë'

Një pamje më e thellë dhe më gjithëpërfshirëse na detyron të pyesim: A ishte e gjithë ngjarja e asaj kohe një prelud tipik i luftës midis dritës dhe errësirës, midis Kishës së Krishtit dhe portave të ferrit, e cila ka qenë duke u zhvilluar gjatë gjithë kohës së ardhshme, deri në ditët e sotme, si hapur ashtu edhe fshehurazi?

26. Shtëpia e familjes, e parë nga rruga

Pas dëmtimit të rëndë të shtëpisë së tyre të mëparshme gjatë luftës së viteve 1939–45, familja Wfk u zhvendos këtu. Kjo shtëpi modeste e vogël ishte kështu, më 1–2 korrik 1952, skena e një ngjarjeje karizmatike të rrallë, por jo më pak e furisë së ferrit. Në pjesën e pasme të shtëpisë ndodhet dhoma në të cilën gjaku i Shpëtimtarit rrjedhi sërish në mënyrë të dukshme pas gati dy mijë vjetësh. Përmes kësaj dere dhe poshtë këtyre shkallëve dolëm në mbrëmjen e

1 korrikut si njerëz paqësorë, vetëm për t'u kthyer sërish këtu disa orë më vonë, të përndjekur nga një turmë e vërtetë demonike. Gurë dhe plumba fluturuan përmes këtyre dritareve në dhomën ku qielli u manifestua. – Por a nuk fluturuan gurë dhe projektele talljesh e urrejtjeje ndaj të njëjtit Jezus të Nazaretit në Golgota a nuk fluturuan gurët dhe projektilet e talljes dhe të urrejtjes kundër të njëjtit Jezus të Nazaretit? Dhe a nuk ishin gozhdët dhe goditjet me çekan të bashkëfajtorëve që bënë të rridhte gjaku i çmuar i Shpëtimtarit? 'Mysterium pietatis – Mysterium iniquitatis, Misteri i devotshmërisë – Misteri i ligësisë', atëherë si sot (1 Tim 3:16; 2 Thess 2:7)!

27. Llogari e shkurtër e viteve të fundit të '' (AEW)

Zoti kufizoi jetën tokësore të AEW-së pas shenjës së madhe mrekullibërëse në gjashtë vjet e rreth tre muaj e gjysmë. Duke qenë se vetë nuk mund të isha dëshmitar okular apo dëgjues gjatë kësaj periudhe për shkak të masës disiplinore të vendosur mbi mua, duhet të kënaqem me një rrëfim të shkurtër dhe përmbledhës të kësaj faze të jetës së AEW, megjithatë mund të mbështetem te dëshmitarë të dashur për të vërtetën që më janë të afërt.

Perioda që pasoi ishte, për AEW, një udhëtim i trazuar dhe i vështirë nga vendi në vend, nga shteti në shtet, nga një kontinent në tjetrin dhe përsëri mbrapsht. Në Zvicër, ajo u burgos me akuza të rreme për një natë e gjysmë, derisa vëllai i saj arriti të depërtonte në nivelet më të larta të policisë dhe të siguronte lirinë e motrës së tij. Mirë, Krishti vetë thotë: 'Do t'ju dorëzojnë para gjykatave... Ai do të numërohet ndër keqbërësit... Ju do të qani dhe do të vajtoni, ndërsa bota do të gëzohet' (Mt 10:17; Lk 22:37; Gjn 16:20). Në një fshat të largët malor në rajonin pyjor lindor të Bavarisë, AEW kaloi qëndrimin e saj më të gjatë në një hostel. Edhe ky ishte i mbushur me vuajtje fizike dhe emocionale dhe përvoja të hidhura. Përvoja e saj karizmatike, e cila ishte e destinuar për publikun, kishte marrë fund, por jo ajo që ishte private për të dhe të afërmit e saj më të ngushtë. Kështu, mbi të gjitha, u rikthye përjetimi mistik i Mërzisë së Krishtit, nga Mali i Ullinjve deri te vdekja pranë Shpëtimtarit të kryqëzuar. Një fotografi e marrë fshehurazi nga motra e saj tregon AEW-në ndërsa po i nënshtrohej rrahjes me kamxhik. Shprehja e saj e fytyrës, e dhembshme dhe e shtrembëruar, përcejell dhimbjen e tmerrshme në një mënyrë thellësisht prekëse. — The Shpirti i Shenjtë i lejonte të shihte të ardhmen, përfshirë edhe vizionet e Ditës së ardhshme të Gjyqit, për shmangien e së cilës ajo lutej—që të paktën të zbutet dhe të shkurtohet, dhe që një mbeturinë të shpëtohej për të dëshmuar dhe për të mbajtur lart fitoren e ardhshme të Nënës së Zotit dhe rinovimin e Kishës. Këto ishin imazhe tmerri, të ngjashme me ato në Librin e Zbulesës (Zbulesa 6:12–17; 8:7–13; 9:1–12, etj.). Ajo pa 'bishën që ngrihet nga toka' (Zbulesa 13:11) dhe po gëlltiste vende të tëra. Ky 'gëlltitje e kombeve', siç iu shpjegua asaj, filloi me Hungarinë.

I u tregua një vizion i së ardhmes së saj: ku së pari do të prehej, por që aty nuk do të qëndronte gjatë; përkundrazi, së shpejti do të nxirrej nga varri dhe do të gjente vendin e saj të fundit për një periudhë më të gjatë në një varrezë idilike, në varrin e prindërve të saj.

Në javët e fundit, AEW vuajti nga një humbje e vazhdueshme e oreksit, gjë që çoi në një dobësim të përgjithshëm të forcave, megjithëse nuk mund të zbulohet asnjë sëmundje organike. Mjeku që më vonë lëshoi certifikatën e vdekjes shprehu hapur habinë e tij që nuk mundi të zbulonte asnjë sëmundje organike

dhe përmendi formulën e përgjithshme si shkak të vdekjes: 'Ajo vdiq nga dështimi i zemrës.' Gjatë natës së fundit, të afërmit e saj u ndërruan për të qëndruar në vigjilje pranë shtratis të saj. AEW mbeti e vetëdijshme deri në fund. Motra e saj, M., e cila po qëndronte zgjuar, dëgjoi fjalët e fundit nga buzët e saj të qarta dhe të forta: 'Më 29 tetor, në atë ditë...' Ajo arriti vetëm kaq. Motra e saj e ndaloi të fliste më tej, duke besuar se AEW, në gjendjen e saj të dobët, mund të thoshte tani diçka

të cilën nuk duhej ta zbulonte. Më 29 tetor është, në fakt, data në të cilën AEW pati përvojën e saj të parë karizmatike – shfaqjen e Nënës së Zotit – në vitin 1951. Prandaj, ka të ngjarë që AEW donte të thoshte diçka që një ditë do të ndodhte në atë datë. Rreth orës 11, AEW i ktheu krijuesit së saj shpirtin e saj shumë të provuar, të pastër dhe jashtëzakonisht të dhuntuar, pa dërsë vdekjeje, pa agoni vdekjeje.

Ajo vdiq në paqe, thujse pa u vënë re nga të afërmit e saj, të cilët pritën gjatë që AEW të fillonte përsëri të merrte frymë. Ishte më 13 tetor 1958, në orën e funeralit të Papës Pius XII, kur të gjitha kambanat në të gjithë botën po binin, ashtu siç AEW kishte parashikuar në vitin 1952 për orën e vdekjes së saj. Zoti është Zoti i kohës, dhe në këshillën e Tij të urtë gjithçka është e përcaktuar sipas vitit, ditës dhe orës. 'Jezusi Krishti është i njëjti dje, sot dhe përgjithmonë' (Heb 13:8).

V. Përshkrimi i përmasave të shenjës së gjakut në pjesët e saj ''

Duhet të theksohet se e gjithë njolla gjaku ka karakterin e një derdhjeje, duke u dukur më shumë sikur është përhapur në mënyrë natyrale sesa të jetë e përcaktuar qartë. Prandaj, mund të ndodhë që, me matje të përsëritura, rezultatet individuale të ndryshojnë me disa milimetra, në varësi të vendndodhjes së metrit matës përgjatë gropëzave të ndryshme. Për më tepër, në fillim u kujdes që të mos shtrihej tepër liri, e cila ishte njollosur me gjak të freskët dhe në të Gjakun e Shenjtë vazhdonte të depërtonte ngadalë për orë të tëra.

Vetë pëlhura e vogël matet, siç është raportuar më lart, 40 cm në gjatësi dhe gjerësi. Shih ilustrimin në faqen 59. Lartësia totale e njollës së gjakut nga maja e sipërme e zemrës deri te buzë e poshtme e kalixhit: 27 cm. Lartësia e kalixhit: 13.5 cm. Gjerësia e bazës së kalixhit: 6.5 cm. Gjerësia e buzës së sipërme të kalixhit: 10.20 cm. Gjerësia e kokës së kalixhit: 3 cm.

Gjatësia e rrjedhës së gjakut nga ana e majtë e zemrës në kalicë: 6,5 cm.

Gjerësia e kësaj rrjedhjeje gjaku kur del nga zemra: 1 cm.

Gjerësia e të njëjtës aty ku hyn në kalix: 2.5 cm. Diametri i hostit me formë rrethi: 4 cm. Diagonali i hostit me formë zemre nga këndi i sipërm i djathtë në qendrën e majtë: 7.5 cm. Diagonali i hostit me formë zemre nga këndi i sipërm i majtë në qendrën e djathtë: 7.5 cm. Gjerësia e hostit me formë zemre në qendër: 8 cm, pra dyfish i diametrit të hostit.

Distanca nga skaji i sipërm majtas i zemrës deri te skaji i sipërm majtas i kalicit : 12.5 cm. E njëjta distancë në anën e djathtë: 13 cm.

Vetëm shifra të thata në fillim, por megjithatë pamja e përgjithshme zbulon një harmoni estetike, një kompozim të mirëbalancuar dhe një simetri të hijshme. Kështu, rrjedha e gjakut në të majtë të Ostisë balancohet nga ajo në të djathtë, dhe të dyja krijojnë lidhjen midis zemrës dhe kalicit.

VI. Një përpjekje për një analizë matematikore-gjeometrike të shenjës së gjakut sipas metodës së

Figurat e formuara nga gjaku të zemrës, kalicit dhe hostit nuk na shfaqen si vija të vizatuara me rregull dhe kompas, por në forma të lira, pothuajse natyrale. Prandaj, në një analizë matematikore duhet të zbatojmë metodën që përdoret zakonisht për objektet në natyrë. Për shembull, struktura e shumë bimëve, si dhe ajo e trupit të njeriut, bazohet në ligje dhe figura matematikore të caktuara, shpesh në të ashtuquajturën 'raporti i artë'; megjithatë konturet e rritjes natyrore rrjedhin lirshëm pranë vijave të llogaritura dhe të stilizuara të figurave gjeometrike. Ne e gjejmë këtë karakteristikë edhe në imazhin tonë të gjakut.

Ideja e një hetimi matematikor të pamjes së gjakut

ideja e një analize matematikore të shenjës së gjakut më lindi që në ditën pas ngjarjes nga format estetikisht të këndshme dhe rregullimi harmonik. Nëse Zoti me të vërtetë është krijuesi i këtij fenomeni, atëherë Ai duhet ta ketë formësuar atë gjithashtu sipas parimeve të urtisë dhe bukurisë së Tij, siç thotë psalmi: 'omnia in sapientia fecisti. 'Ti krijove çdo gjë me urtësi' (Psalmi 103:24). Më vonë diskutova këtë çështje me një arkitekt në Zyrën e Përgjithshme të Postës në R., të cilit i detyrohem për shumë sugjerime të vlefshme. Ajo që pason është thjesht një përpjekje për një analizë gjeometrike, e cila mund të kryhet në bazë të njohurive të matematikës që i ka ruajtur një laik nga ditët e shkollës. Do të vizatojmë diagramin gjeometrik të mëposhtëm: **1. Një rreth rreth njollës së gjakut, me dy trekëndëshe të barabarta të brendshme dhe një pikë kryqëzimi në qendër të hostit.** Së pari, vizatojmë një rreth rreth njollës së gjakut në lartësinë e saj të plotë. Ne etiketojmë dy diametra që shtrihen nga e majta në të djathtë dhe nga lart-poshtë si AB dhe CD, secili me gjatësi 27 cm dhe rreze 13.50 cm. Pika qendrore M ndodhet saktësisht në mes të buzës së sipërme të kalicit, mbi pikën e varur të gjakut.

Duke filluar nga D, së pari shënojmë rrezën R (18.50 cm) në perimetër majtas dhe djathtas; kjo na jep pikat e kryqëzimit E dhe F. – Tani lidhim E me F, F me C, dhe C me E. Kjo na jep një trekëndësh të parë të barabartë anash EFC të brendshëm në rreth, me **një anë me gjatësi a = 23.50 cm.** Më pas, nga C, shënojmë rrezën r: 13.50 cm në perimetër majtas dhe djathtas, dhe

fitojmë pikat e kryqëzimit G dhe H. Lidhim G me H, H me D, dhe G me D. Kjo na jep një trekëndësh të dytë të barabartë GHD të shkruar në rreth, me të njëjtën **anë njësi a = 23.50 cm.** Dy trekëndëshat e barabartë, të zhvendosur në raport me njëri-tjetrin, formojnë një yll me gjashtë cepa; ose, nëse lidhim gjashtë majat DFHCGED, një gjashtëkëndësh me anë njësi b = 13.50 cm, dmth. përsëri

=r. Në gjashtë majat, pikat e kryqëzimit JKLM'NO krijojnë gjashtë trekëndëshe të tjera të barabarta me anën e përbashkët njësi c = 7.80 cm.

Ky dimension gjithashtu kalon nëpër të gjithë simbolin e gjakut. Më tej, lidhim N me M për të formuar rombin MLM,N. Brenda tij, vizatojmë dy diagonalet M–M dhe L–N. Pika e tyre e përputhjes, P, jep qendrën e mikpritësit të gjakut me diametër 4 cm = d. **2. 'Raporti i Artë',**

Kjo i referohet kompozimit estetik, ideal dhe strukturës më të këndshme të një portreti artistik, si dhe formës njerëzore, në të cilën Raporti i Artë ndodhet në skajin e poshtëm të krahavorit. Formula gjeometrike është: pjesa më e vogël është

ndaj pjesës më të madhe, ashtu si pjesë më e madhe ndaj tërësisë. E aplikuar në figurën njerëzore

: distanca nga maja e kokës deri te kraharori është në raport me distancën nga shputat e këmbës deri te kraharori, ashtu si distanca nga shputat e këmbës deri te kraharori është në raport me distancën nga shputat e këmbës deri te maja e kokës. Shprehur me shifra, kjo është: $5:8 = 8:13$.

Për të gjetur Raportin e Artë, tërheqim një perpendikulare nga qendra e kokës, P, në të majtë mbi diametrin C–D, dhe marrim pikën e kryqëzimit P'. Segmenti P' – C (= 10.20 cm) tani qëndron në të njëjtin raport me segmentin P' – D = 16.80 cm, ashtu si segmenti P' – D : 16.80 cm qëndron me segmentin total C – D : 27 cm.

Duke thjeshtuar me 4 dhe 5, marrim ekuacionin: ffi : *S

Kështu, P është i ashtuquajtur pikë e Seksionit të Artë brenda imazhit të përgjithshëm të Shenjës së Gjakut të Shenjtë. Ne e quajmë P'–C (= 10.20 cm) 'Segmenti i Artë' dhe e shënojmë me e.

'Vija e Seksionit të Artë' shtrihet nga P' djathtas përmes P, qendrës së Hostisë së Gjakut. Kjo rezulton të jetë pika fillestare dhe plani udhëzues për të gjithë Shenjën e Gjakut. Ne e gjejmë përsëri 'Vijën e Artë' prej 10.20 cm në gjerësinë e buzës së sipërme të kalicit K'–K' si dhe në thellësinë e kupës së kalicit M–R:/" e:5.10 cm.

Si përmbledhje, mund të themi: një standard i rregullt dhe estetikisht i këndshëm kalon nëpër strukturën dhe kompozimin e tërë imazhit të gjakut, duke i dhënë atij një bukuri dhe harmoni klasike. Qendra e formës së hostit përputhet me sistemin e njësive dhe trefisheve (rrethi dhe vijat trekëndore), si dhe me Raportin e Artë. Linjat e forcës konvergojnë në qendër të hostit nga pothuajse çdo drejtim, ose më saktë, të gjitha rrezatojnë prej tij. Kështu, forma e hostit shfaqet si burimi dhe terminusi i të gjitha formave dhe objekteve të tjera.

3. Romb me seksion transversal në formë hosti – Figurë f. 61

Nëse rrotullojmë tërë vizatimin rreth 30 gradë djathtas, drejtkëndëshi EDHC tërheq vëmendjen. Brenda këtij drejtkëndëshi, forma e hostit ndodhet në qendër midis dy anëve të gjata DH dhe Ec (secila = 23.3 cm) dhe, nga ana tjetër, në pikën ku linja transversale NL kryqëzohet me diagonalen MM' – linja transversale NL ndan drejtkëndëshin në dy pjesë të pabarabarta, prej të cilave pjesa e sipërme NLHC përbën një të tretën (7.8 cm) dhe pjesa e poshtme NLDE dy të tretat (= 15.5 cm) të të gjithë katërkëndëshit. Kjo ndarje, nga ana tjetër, korrespondon me parimin e Raportit të Artë:

#ä : *ffi Kjo rezulton nga ndarjet me 2 dhe 3: ffi : ffi

Nëse zgjerojmë diagonalen MM' lart deri te A' dhe poshtë deri te Z, marrim një kryq të madh brenda katërkëndëshit EDHC. Në pikën e kryqëzimit të këtij kryqi gjendet, edhe një herë, imazhi i Hostës së Gjakut si qendra e të gjithë hapësirës. Mund të mendohet për planimetrinë e një kishe me një altar të pavarur, i cili strehon tabernakullin që përmban Hostën Eukaristike (shih p.sh. kishën në Vierzehnheiligen)

4. Dy kalice të stilizuara, të llogaritura gjeometrikisht, brenda shenjës së Gjakut – shih imazhin në f. 60. Vizatojmë një gjysmërreth poshtë rreth M me rreze r

të 'Raportit të Artë': $1/2$ e $10.20\text{ cm} : 5.1\text{ cm}$. Në vijën bazë të poshtme, shënojmë gjërësinë e bazës së kalicit: 6.5 cm , dhe marrim pikat S dhe T. (D ndodhet në mes tyre). Pastaj shënojmë M nga S

deri te M, por vijën lidhëse e zgjerojmë vetëm deri te pika e përplasjes R' me gjysmërrethin rreth M. Në mënyrë të ngjashme, shënojmë M nga T dhe vijën lidhëse e zgjerojmë vetëm deri te pika e përplasjes R' me gjysmërrethin rreth M. Figura gjeometrike e rezultuar formon një kalicë të stilizuar (matëse kalice) me lartësi 13.50 cm (r) dhe

një kupë kalimi buzë e së cilës matet 10.20 cm (r : Raporti i Artë) dhe thellësia e së cilës matet 5.10 cm (r : gjysma e Raportit të Artë). Doreza e kalimit R'–R': 2.50 cm . Tani lëvizim lart dhe vizatojmë një gjysmë rreth nga C me rreze e : 10.20 cm (Raporti i Artë). Ky kryqëzohet me vijën bazë të sipërme në U dhe V; në fund, takon Seksionin e Artë në P'. Gjysmërripi i rezultuar formon një tas me diametër në pjesën e sipërme (U–V) prej 2 herë e , dmth. 2 herë 10.2 cm ,

$:20.4\text{ cm}$. – Në vijën bazë të poshtme, shënojmë e : 10.2 cm në të majtë dhe të djathtë të D, në mënyrë që D të formojë qendrën. Le të jenë dy pikat ekstreme X dhe Y. Nga X, synojmë C në krye, por vizatojmë vijën lidhëse vetëm deri te pika e përplasjes P' me gjysmërrethin rreth C. Në mënyrë të ngjashme, nga Y, synojmë C, por vijën lidhëse e zgjerojmë vetëm deri te pika e përplasjes P, e cila është gjithashtu qendra e Hostit të Gjakut.

E gjithë figura gjeometrike e formuar kështu përfaqëson një kalice të stilizuar, një ashtuquajtur 'kalice komunioni', me një lartësi totale prej 27 cm , ku thellësia e kupës së kalicës matet 10.20 cm (Raporti i Artë) dhe shtylla e kalicës D–P' matet 17 cm (segmenti më i gjatë i Raportit të Artë). Doreza e kalicës P'–P është 4 cm e gjerë, dmth.: diametri i Ostisë. Rrethi i sipërm i kalicit, U–V: 20.40 cm : dyfish i Raportit të Artë. Një pamje e përgjithshme si e paraqitjes natyraliste të gjakut, ashtu edhe e riprodhimit gjeometrik të stilizuar, zbulon një strukturë të menduar mirë dhe një kompozicion të këndshëm që ndjek normën estetike klasike të Raportit të Artë. A mund të ketë qenë krijuar nga një shpirt i rrëmujës, siç pretendohej nga një akuzë kundërshtarë? Apo a është, përfundimisht, konceptuar dhe formësuar nga 'Urta e Zotit, i cili është artisti i të gjitha gjërave dhe rregullon gjithçka bukurisht'? 'Omnium artifex, et disponit omnia suaviter' (Wis 7:21; 8:1)? VII. 'Shenja e gjakut' e R. dhe tribunali kishtar: siç është vënë tashmë re, reagimi i Kishës ndaj ngjarjeve në R. në atë kohë ishte mjaft negativ. Megjithatë, dikush mund të

ende mund të pyesim nëse raportet e vërteta arrijnë vërtet te autoritetet më të larta kishtarë të asaj kohe, dhe si reagues ato në të vërtetë. Por le të lëmë të gjitha këto mënjane për momentin dhe të pyesim: A ndodhi absolutisht asgjë pozitive nga ana e autoriteteve më të larta kishtarë lidhur me çështjen e shenjës së gjakut të R.?

A ishte rastësi – që nuk ekziston – apo ishte një shtytje e brendshme e Frymës së Shenjtë, udhëheqësit të padukshëm por kryesor të Kishës së Krishtit, kur Papa Gjoni XXIII, më 30 qershor 1960 – pra, tetë vjet më vonë – në prag të Festës së Gjakut të Çmuar, publikoi një Letër Apostolike: 'Rreth Përkujdesjes së Gjakut të Çmuar të Jezus Krishtit', në të cilën ai i bën thirrje krishterimit të rrisë përkujdesjen e tij ndaj Gjakut të Çmuar të Shpëtimtarit? Duke vepruar kështu, ai kujtoi se paraardhësi i tij, Piu IX, në vitin 1849, si përbushje e një zotimi, zgjeroi nderimin liturgjik të Gjakut të Çmuar në të gjithë Kishën; më tej, se Piu XI, me rastin e 19-tës qindvjetorit (1933) të Shpëtimit të racës njerëzore, Piu XI e ngriti përkujtimin e Gjakut të Çmuar në një festë të klasës së parë, 'që përkujtimi i Gjakut të Çmuar të Shpëtimtarit të promovohet me zell dhe frytet e këtij Gjakut Hyjnor të rrjedhin edhe më bollshëm mbi njerëzimin'."

Më parë, më 3 mars 1960, Gjoni XXIII kishte dhënë personalisht miratimin më të lartë kishtar për Litani të Gjakut të Çmuar, e cila deri atëherë ishte lejuar vetëm në mënyrë private. - Letra papale gjithashtu thekson shfaqjet karizmatike të Shpirtit të Shenjtë tek Shën Margarida Alakoque dhe përpjekjet e të Nderuarit Atë Kaspar del Bufalo lidhur me devotshmërinë ndaj Zemrës së Shenjtë të Jezusit, e cila, nga ana e saj, kontribuoi ndjeshëm në promovimin e devotshmërisë ndaj të Çmuarit- dhe në prezantimin e kremtimit të saj liturgjik.

Të gjitha këto tingëllojnë, të paktën, si një referencë e tërthortë për ngjarjet karizmatike që rrethojnë Gjakun e Çmuar të Shpëtimtarit në tokat gjermane dhe justifikon supozimin se dëshmitë pozitive për këtë efekt, gjithsesi, kishin arritur në duart e Vikarit të Krishtit.

'Erit Sanguis vobis in signum in aedibus, in quibus eritis. Gjakun do ta keni si shenjë në shtëpitë ku banoni' (Ex 12:13). A po përpiqet Fryma e Shenjtë, që frymëzon Biblën, të tregojë këtu një lidhje shpirtërore midis gjakut simbolik sakrificial në kornizat e dyerve të shtëpive ku banonin izraelitët besnikë, dhe të vërtetës

gjakun sakrificial të 'Jezus Krishtit, Qengjit të papërlyer dhe të pafajshëm' (1 Pjetrit 1:9), i cili u derdh në shtëpitë e të krishterëve besimtarë? –

Apo duhet së pari të derdhet gjaku i martirëve që gjaku i Krishtit të rifitojë rëndësinë e tij?

VIII.

Litani për Gjakun e Shenjtë dhe të Çmuar

Trinitet i Shenjtë, një Zot dhe Perëndi. Në emër të Perëndisë së Shenjtë † Atit, dhe të Birit, dhe të Frymës së Shenjtë. **Amen.**

V. O Zot i Shenjtë dhe i Plotfuqishëm, Ati ynë, Ti që krijove qiellin dhe tokën, të gjitha gjërat e dukshme dhe të padukshme,

A. të lutemi, ki mëshirë për ne, dëgjo na, na shenjtëro dhe na mbro.

V. O Zot i Shenjtë, Jezu Krisht, Biri i Vetëlindur i Perëndisë së gjallë, **A. të lutemi, ki mëshirë neve dhe na shpëto.**

V. Zot Fryma e Shenjtë, një me Atin dhe me Birin,

A. Ne të lutemi Ty, ki mëshirë për ne, ndriço dhe udhëheq

V. Triadë e Shenjtë, Zot i vetëm i shenjtë, Ti je paqja, Rrugja, dashuria, urtia, e vërteta, Ringjallja, drita dhe jeta,

A. të lutemi Ty, ki mëshirë për ne dhe na sundo;

(Këto mund të thuhën alternativisht)

Gjaku i Shenjtë i Krishtit, Biri i Vetëlindur i Atit të Përjetshëm; Gjaku i Shenjtë i Krishtit, Besëlidhja e Re dhe e Përjetshme;

O Jezu Krisht i Shenjtë, për shkak të shpirtrave që nuk mund të shpëtohen, Ti dërsite gjak në Malin e Ullinjve; O Gjak i Shenjtë i Krishtit, i derdhur gjatë fshikullimit;

Derduar gjatë Kurorëzimit me Gjethe;

Gjaku i Shenjtë i Krishtit, që rrjedhi nga Zemra e Shenjtë në Kryq;

Gjaku i Shenjtë i Krishtit, i pranishëm në Sakramentin e Altarit; Gjaku i Shenjtë i Krishtit, pije dhe pastrim i shpirtrave;

Gjaku i Shenjtë i Krishtit, fitimtar i të gjithë demonëve; Gjaku i Shenjtë i Krishtit, paqe dhe gëzim i të gjithë zemrave;

Gjaku i Shenjtë i Krishtit, shpëtim i të sëmurëve dhe i të vdekshmëve; Gjaku i Shenjtë i Krishtit, çlirim i shpirtrave të varfër nga Purgatori;

A. Të lutemi, na shpëto;

V. O Zot i shenjtë dhe Hyj, Jezu Krisht, Mbreti dhe Shpëtimtari ynë, Ti largon mëkatet e botës,

A. të lutemi, ki mëshirë për ne dhe na dëgjo.

V. O Zot i shenjtë dhe Perëndi, Jezu Krisht, Mbreti dhe Shpëtimtari ynë, Ti largon mëkatet e botës,

A. Të lutemi, ki mëshirë për ne dhe na shpëto.

V. Zot i shenjtë dhe Hyj, Jezu Krisht, Mbret dhe Shpëtimtar i ynë, Ti i heq mëkatet e botës,

A. Të lutemi, ki mëshirë për ne; na dhuro paqen, forcën dhe dashurinë Tënde.

A. O Zot i Shenjtë i Plotfuqishëm, Ati ynë në Parajsë, ne të lavdërojmë, të madhërojmë, të adhurojmë dhe të falënderojmë. Mbretëria Jote e Shenjtë është tashmë mes nesh.

O Jezu Krisht i Shenjtë, të lutemi na pastro nga mëkatet tona përmes plagëve të tua të shenjta dhe Gjakut tënd të shenjtë e të çmuar, që të mund të plotësojmë vullnetin tënd dhe të shenjtërohemi.

Ne të falënderojmë për shpëtimin Tënd. **Amen.**

Ati ynë... Ne të

lavdërojmë,

O e Shenjtë Virgjëreshë Mari...

† *Ne të nderojmë, ...*

Meditime mbi Gjakun e Çmuar gjatë Komunionit

"Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim ka jetën e përjetshme, dhe unë do ta ngre në ditën e fundit" (Gjoni 6:54).

'Sa herë që hani këtë bukë dhe pini këtë kupë, shpallni vdekjen e Zotit deri sa të vijë' (1 Korintasve 11:26).

'Sa e bukur është të kalosh nga kjo botë te Zoti, të ringjallesh rishtazi në Të. E dëshiroj atë bukë të Zotit, që është mishi i Jezu Krishtit; dhe si pije e dëshiroj Gjakun e Tij të Çmuar, që është dashuri e pavdekshme' (Shën Ignati i Antiokisë).

'Si një vresht, jap fruta të ëmbla e të këndshme; dhe luleve të mia u sjellin fryte të lavdishme e të ndershme' (Ekl 24:17). Frytet e vreshtit, domethënë Virgjëresha e Bekuar, janë rrushi dhe vera,

të cilat janë Trupi dhe Gjakun e Krishtit. Verë e mirë, e nxjerrë nga lulja e hardhisë, është Gjakun e Krishtit, i lindur nga Virgjëra e Bekuar (Shën Albërti i Madh).

'Ejani, o Ejani, o Mishë, qymyr i ndezur i Shpëtimtarit tim, pastro buzët e mia, më ndez me dashurinë që ju dorëzoi vdekjes.

"Ejani, o Gjak, derdhur nga dashuria; rrjedh në zemrën time, o përrua flakërues! O Shpëtimtar, ky, pra, është Trupi Yt, vetë Trupi që u shpuq nga plagët. Unë bashkohem me të gjitha plagët e Tua; përmes tyre tërë Gjakun Tënd u derdh për mua" (Bossuet).

'Ajo që ushqimi dhe pija janë për trupin, ashtu është drita e së vërtetës dhe e lavdisë dhe përmytja e dashurisë për shpirtin; dhe në Krisht, Mishi i Tij njerëzor korrespondon saktësisht me rrobën rrezatuese të lavdisë me të cilën Ai është veshur në natyrën e Tij hyjnore, dhe Gjakun e Tij njerëzor me përrenjtë e jetës dhe të dashurisë që shpërthejnë nga Zemra e Tij hyjnore. Kështu, përmes marrjes së mishit të tij, ne ndriçohemi nga drita e së vërtetës së përjetshme, transfigurohemi dhe transformohemi nga lavdia e saj; dhe në gjakun e tij, rrjedha e jetës së përjetshme dhe e dashurisë hyjnore derdhet në zemrat tona. Përmes fuqisë hyjnore që banon në mishin e Zotit, ne transformohemi në shpirtrat tanë në imazhin e lavdisë së Tij hyjnore, dhe në trupat tanë në imazhin e Tij të vetë-shndërruar trup, ashtu si, përmes fuqisë së Frymës së Shenjtë që rrjedh në gjakun e tij, shpirti dhe trupi ynë mbushen me jetën e papërshkueshme të Zotit."

IX. Festë e Gjakut të Çmuar të Zotit dhe Perëndisë tonë Jezu Krishtit

Klasa e parë – e kuqe

Festë e Gjakut të Çmuar është një festë e shpëtimit, për të cilën nuk mund të falënderojmë kurrë mjaftueshëm. Në ujin dhe gjakun që rrjedhën nga plaga në anë e të Kryqëzuarit, njerëzit gjithmonë kanë parë rrjedhën hyjnore-njerëzore të jetës, e cila, duke rrjedhur nga Kryqi përmes Kishës në Pagëzim dhe në Eukaristë, arrin tek të gjithë për pastrim, shenjtërim dhe bashkim më të brendshëm me Krishtin.

Por na kujtohet edhe gjaku flijues që Prifti i Madh, Jezu Krishti, i ofroi Atit qiellor si shlyerje për mëkatet e botës. Vargu i Komunionit na thërret, në fuqinë e Gjakut të Krishtit—të cilin e marrim në kremtimin e Meshës si një premtim të shpëtimit—të jemi gati për ardhjen e tij në fund të kohërave. Të gjithë jemi të thirrur të dëshmojmë, përmes gjithë jetës sonë, se Gjakun e Krishtit nuk e derdhim kot'

Antifona e Intrit Zbulesa 5:9–10

Zot, na ke shpenguar me gjakun tënd nga çdo fis, gjuhë, popuj dhe kombe, dhe na ke bërë një mbretëri për Perëndinë tonë.

Psalmi 88: Do të këndoj për mëshirën e Zotit përjetë; me gojën time do të shpall besnikërinë tënde nga brezi në brez.

Ne nderojmë Zotin e Plotfuqishëm, të Shenjtë e të Trinishëm, Atin, Birit dhe Frymën e Shenjtë. Gloria...

Lutja e Ditës

O Zot i Plotfuqishëm dhe i përjetshëm, ti e caktove Birin tënd të vetëm Shpëtimtar të botës dhe zgjodhe të pajtohesh me ne përmes gjakut të tij; prandaj na dhuro, të lutemi, që të nderojmë çmimin e shpëtimit tonë në një kremtim të përzemërt dhe, përmes fuqisë së tij, të mbrohemi nga të këqijat e kësaj jete tokësore, në mënyrë që të gëzohemi përjetësisht në frytin e tij në qiell: përmes tij, Zotit të Shenjtë, Jezu Krishtit, Mbretit dhe Shpëtimtarit tonë.

Lexim – Hebrenjve 9:11–15

nga Letra e Shën Palit Apostullit drejtuar Hebrenjve. Vëllezër! Krishti u shfaq si Kryeprift i bekuarve të ardhshëm [të qiellit]. Ai hyri në tabernakullin më të lartë dhe më të përsosur [qiellin], jo të bërë me duar njerëzore—domethënë, jo të kësaj bote—as me gjakun e dhive dhe të demave, por me gjakun e vet, një herë e përgjithmonë në Shenjtore të Shenjtove, duke siguruar shpëtim të përjetshëm. Sepse nëse gjaku i dhive dhe i demave, dhe hiri i vives së femrës, kur spërkaten mbi të papriturit, i shenjtërojnë që të pastrohen në mish, sa më tepër gjaku i Krishtit, i cili përmes Frymës së Shenjtë e ofroi veten te Zoti si flijim të papërlyer, do t'i pastrojë ndërgjegjet tona nga veprat e vdekura [mëkatet], që t'i shërbejmë Perëndisë së gjallë? Prandaj, ai është ndërmjetës i Besëlidhjes së Re, që, me anë të vdekjes së tij—të cilën e vuajti për shlyerjen e mëkateve të kryera nën besëlidhjen e parë—të thirrurit të marrin trashëgiminë e përjetshme të premtuar në Krishtin Jezus, Zotin tonë.

Gradual – 1 Gjonit 5:6; 7–8

Është Ai, Jezu Krishti, i cili erdhi me ujë e me gjak—jo vetëm me ujë, por me ujë e me gjak. Janë tre që dëshmojnë në qiell: Ati, Fjala dhe Fryma e Shenjtë; dhe këta tre janë një. Dhe janë tre që dëshmojnë në tokë: Fryma, uji dhe gjaku; dhe këta tre janë një.

Aleluja vargu – 1 Gjonit 5:9

Alleluia, alleluia. **V.** Nëse pranojmë dëshminë njerëzore, dëshmia e Perëndisë është edhe më e madhe. Alleluia.

Në meshat votive

Gjatë Para-Kreshmës dhe Kreshmës

Në vend të vargut Alleluia, Trakti nga Efesianët 1:6–8;

Romakët 3:24–25 pason Gradualin

Zoti na ka treguar mirëdashje në Birin e tij të dashur; në të kemi shlyerjen me anë të gjakut të tij: **V.** Faljen e mëkateve, falë pasurisë së hirit të tij, që ai e derdhi mbi ne me bollëk. Ne jemi shfajësuar pa pagesë me anë të hirit të tij, përmes shlyerjes që është në Krishtin Jezus. **V.** Zoti e paraqiti atë në gjakun e tij si flijim pajtimi, [i cili] është efektiv përmes besimit.

Gjatë kohës së Pashkëve

Në vend të vargjeve të gradualit dhe të alelujës, këndohen antifonat e mëposhtme:

Versi i parë i Alelujës Zbulesa 5:9 Aleluja, aleluja. **V.** Ti je i denjë, o Zot, të marrësh librin dhe të hapësh vulat e tij; sepse u vra, dhe me gjakun tënd na ke shpenguar për Perëndinë.

Versi i dytë i Alelujës – Eks 12:13

Alleluia. **V.** Gjakun do ta kem shenjë për ju: kur të shoh gjakun, do të kaloj pranë jush, dhe murtaja që sjell shkatërrim nuk do të vijë mbi ju. Alleluia. Dy Alelujë i shtohen Intrit; Ofertorit dhe Komunionit secilit i shtohet nga një Alelujë.

Ungjilli: Gjoni 19:30–35

Sipas Gjoni. Në atë kohë, Jezusi, pasi mori uthullën, tha: 'U krye.' Atëherë ai përkuloi kokën dhe i dha shpirtin. Që trupat të mos qëndronin mbi kryqë gjatë së shtunës, hebrenjtë i kërkuan Pilatit t'u thyheshin këmbët dhe të hiqeshin trupat. (Sepse ishte Dita e Përgatitjes, dhe ajo e shtunë ishte ditë e madhe.) Kështu ushtarët erdhën dhe i thyen këmbët e njeriut të parë dhe të tjetrit që ishte kryqëzuar me të. Por kur erdhën te Jezusi, panë se ai tashmë ishte vdekur; kështu që nuk i thyen këmbët e tij, por njëri nga ushtarët i çau anën me një heshtë, dhe menjëherë doli gjak e ujë. Ai që e pa këtë [Gjoni] dëshmon për të, dhe dëshmia e tij është e vërtetë. Simboli i Besimit

Antifona e Ofertorit – 1 Kor 10:16

A nuk është kupa e bekuar që ne bekojmë një pjesëmarrje në gjakun e Krishtit? Dhe a nuk është buka që thyejmë një pjesëmarrje në trupin e Zotit? Psalmi 115

Lutje mbi Oferatat

Lutemi që përmes këtyre mistereve hyjnore të mund t'i afrohemi Jezusit, Ndërmjetësit të Besëlidhjes së Re, dhe të rinovojmë mbi altarin tuaj, o Zot i ushtrive, spërkatjen e gjakut që flet më bindshëm se gjaku i Abelit, i cili klithi në qiell jo për pajtim, por për hakmarrje: përmes Tij, Zotit tonë Jezu Krishtit.

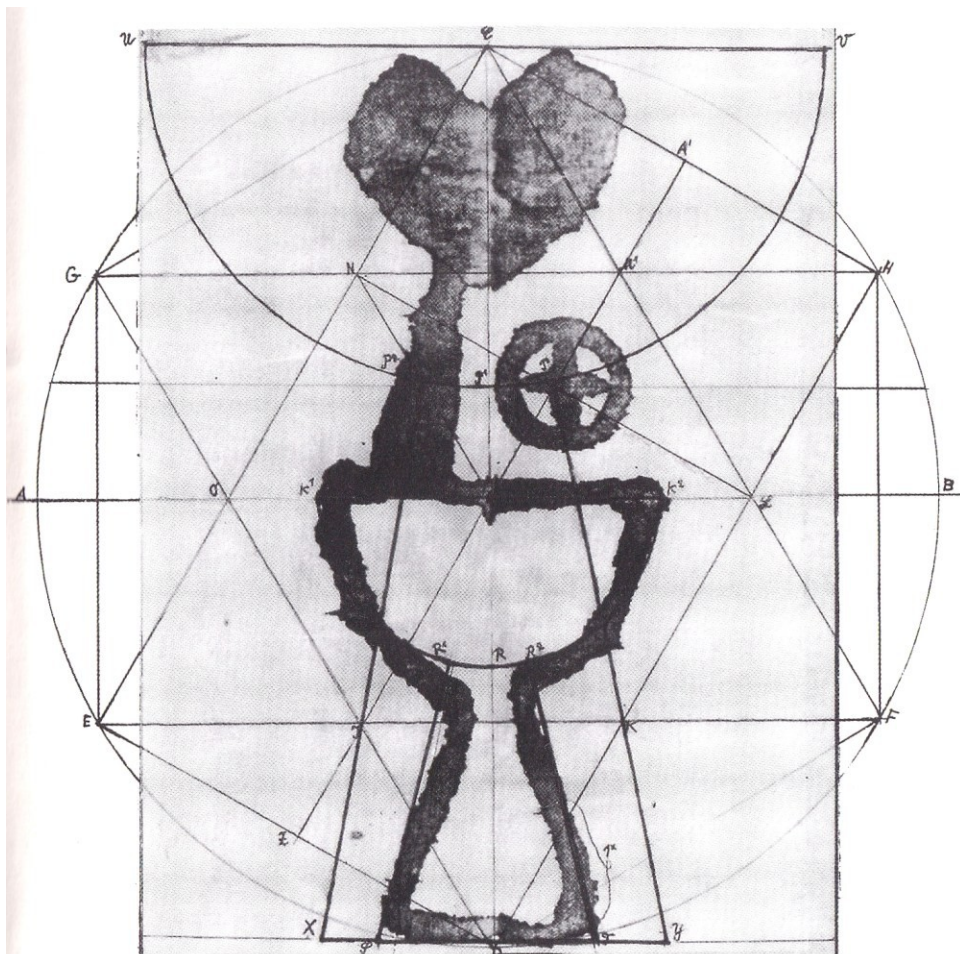
Parathënia e Kryqit të Shenjtë

Antifona e Komunionit

Krishti u ofrua një herë për të mbajtur mëkatet e shumëkujt; në ardhjen e dytë ai nuk do të ketë asgjë të përbashkët me mëkatin: ai do të shfaqet për shpëtimin e atyre që e presin.

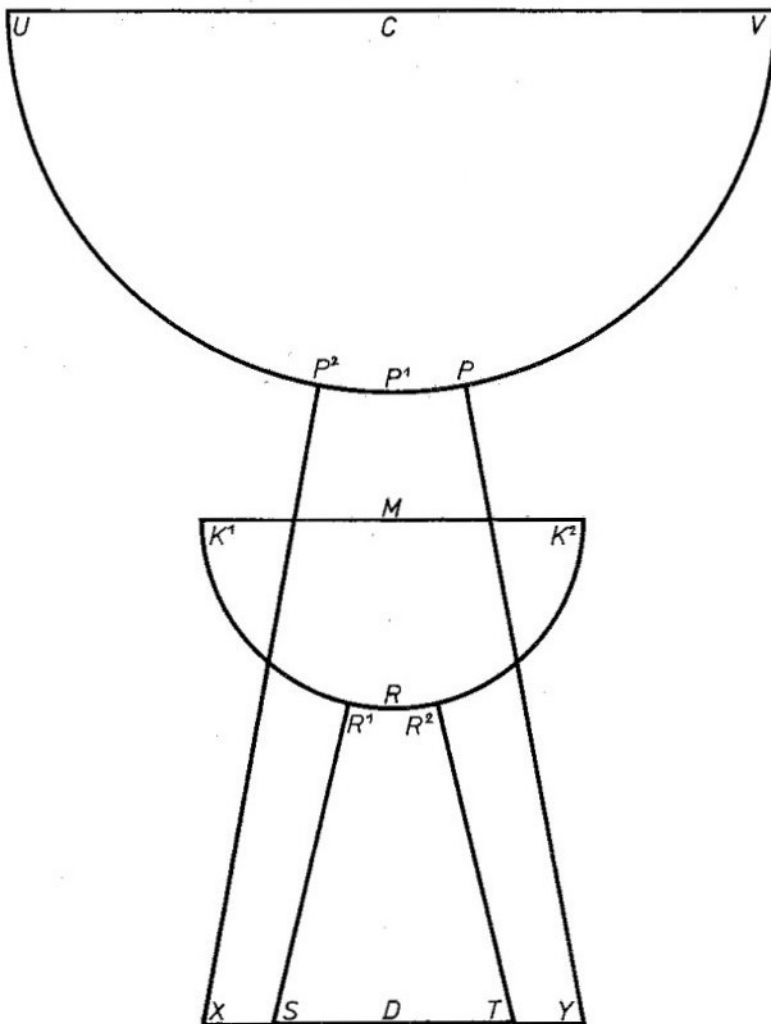
Lutje pas Komunionit

Zot, pasi u pranuan në tryezën e shenjtë, me gëzim tërheqim ujë nga burimet e Shpëtimtarit; tani lutemi: le të bëhet Gjakun e Tij për ne një burim që rrjedh në jetën e përjetshme: përmes Zotit tonë të shenjtë dhe Perëndisë, Jezu Krishtit, i cili rron dhe sundon me Ty në njësinë e Frymës së Shenjtë, Perëndi i Shenjtë, nga shekull në shekull. **Amen.**

X' 1. Pamje e afërt e Simbolit të Gjakut me shënimet gjeometrike A-B. Diametri i rrethit të vizatuar rreth Simbolit të Gjakut: 27 cm. Rrezja M-A: 13.50 cm. – Madhësia e përgjithshme e Simbolit të Gjakut: 27 cm. Lartësia e kalicit: „/„ e lartësisë totale: 13.50 cm. Nga maja e zemrës deri te buzë e sipërme e kalicit: 13.50 cm. K-K: Gjerësia e buzës së kalicit: 10.20 cm (= Raporti i Artë). S-T: Gjerësia e bazës së kalicit: 6.50 cm. - Diametri i bazës: + cr. S-T-H.-K.-K.- B'-S: Forma e kalikos së vogël të stilizuar. X-Y-P-V-U-P"-X: Forma e kalikos së madhe të stilizuar.

1' Kjo pjesë u prenë për ekzaminimin e njollës së gjakut. Instituti i Mjekësisë Forenzike, Universiteti, 8 dhe 12 nëntor 1953. Rezultati: 'Prani e proteinës njerëzore, më së shumti gjak. Ose grup gjaku 0 ose substancë pa grup gjaku.' Raporti original mbahet nga autori.

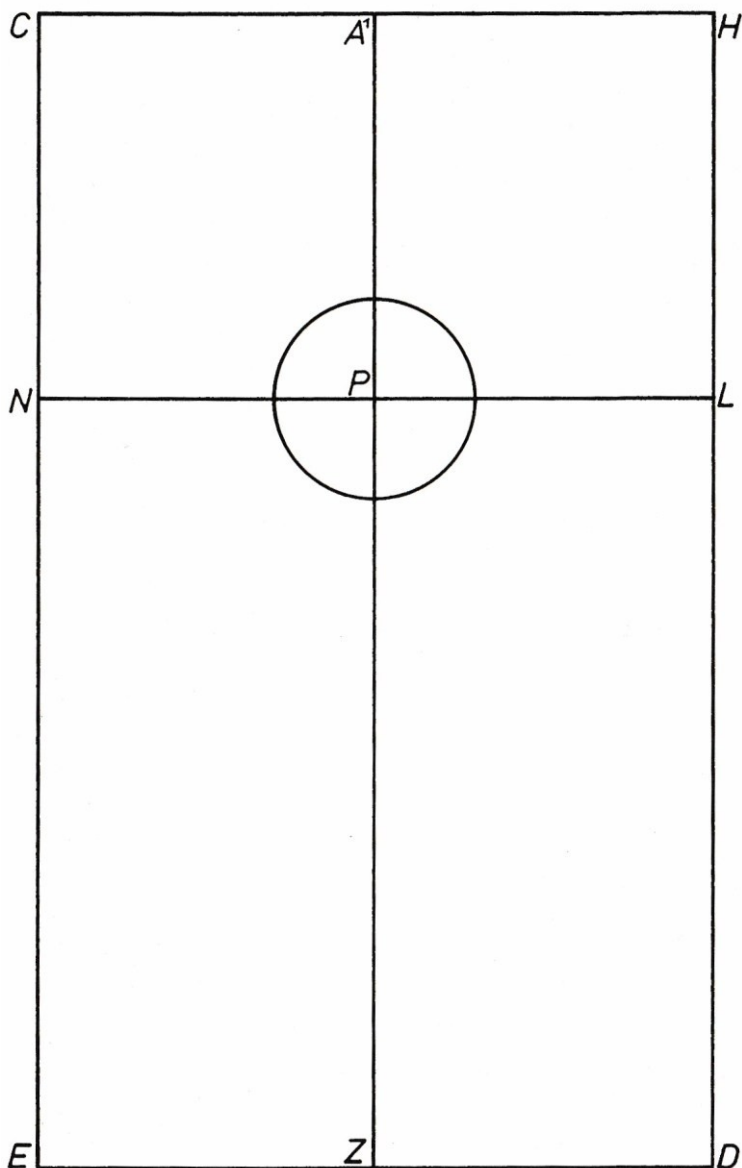

X, 2. Dy format e stilizuara të kalicit, të llogaritura gjeometrikisht: Kalici i Vogël (Kalici i Meshës)

Lartësia totale D-M: 13.5 cm; buzë e sipërme e kalicit K'-K': 10.2 cm; baza e kalicit S-T: 6.5 cm; thellësia e kupës së kalicit M-FI: 5.1 cm; doreza e kalicit B'-R'': 2.5 cm; lartësia e bazës së kalicit D-L: 8.5 cm.

Kupa e madhe (kupa e komunioneit)

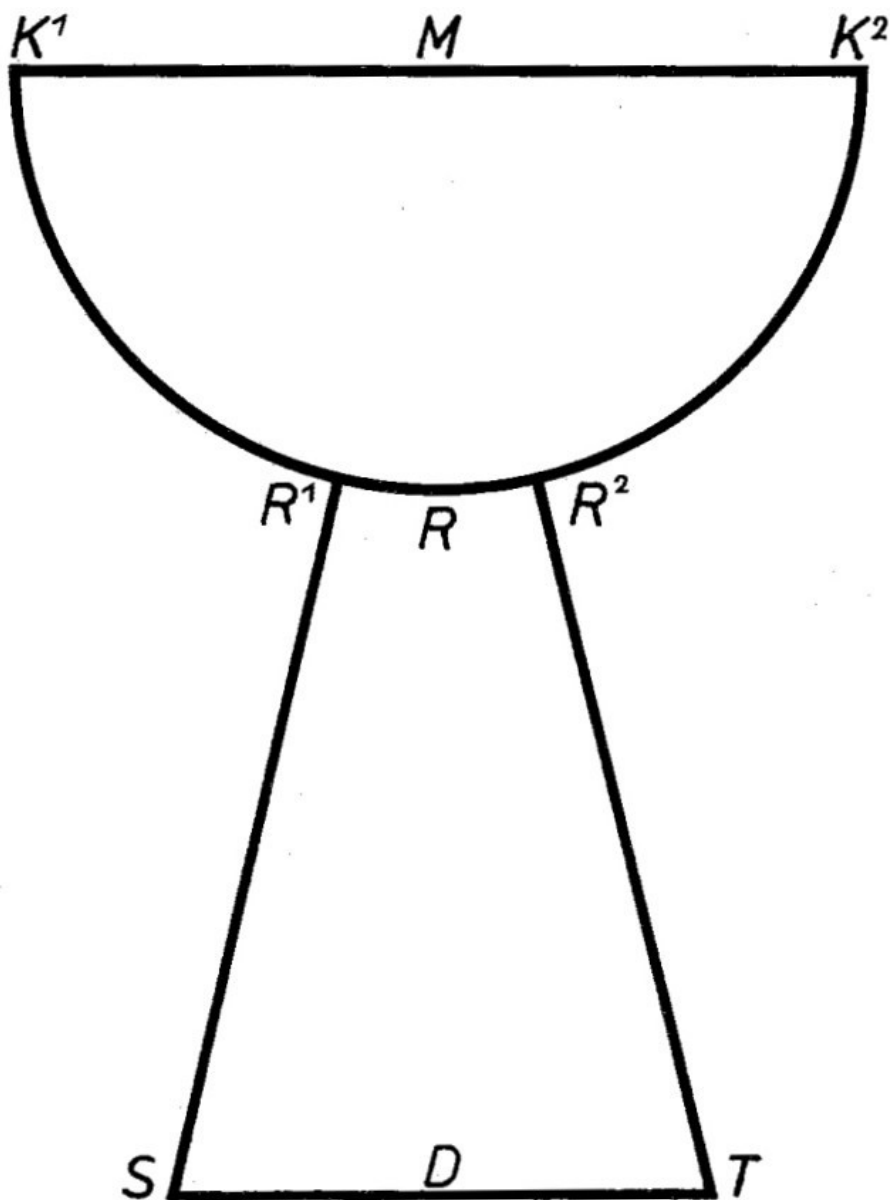
Lartësia totale O-C: 27 cm; buzë e sipërme e kalicit U-V: 20.4 cm; baza e kalicit X-Y: 10.2 cm; thellësia e kupës së kalicit P'-C: 10.2 cm; doreza e kalicit P'-P: 4 cm (diametri i hostit); Lartësia e këmbës së kalicit D-P': 16.8 cm.

X, 3, Pamje e përgjithshme e një sakristie

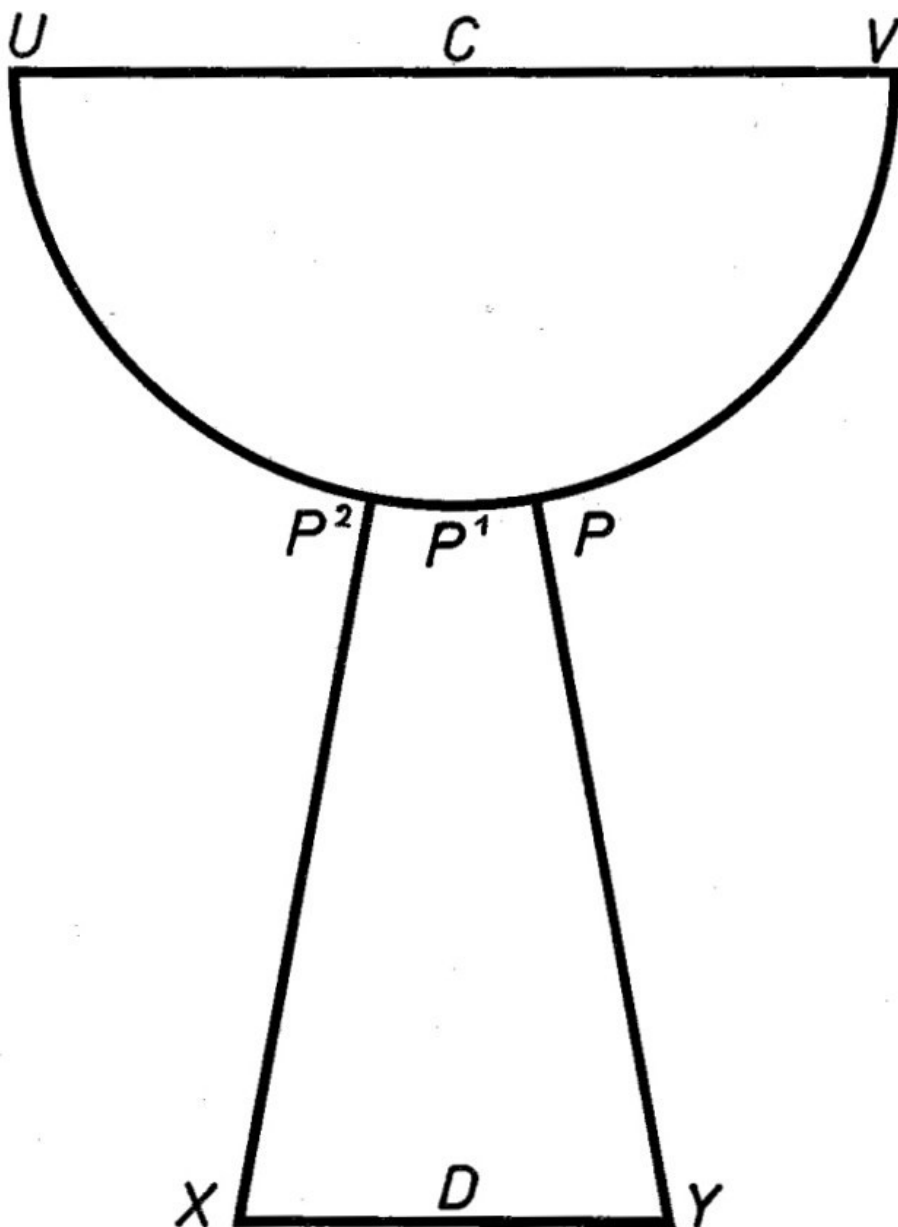
Dy anët e gjata E–C dhe D–H: 23,30 cm secila. Dy anët e shkurtra E–D dhe C–H: 13,50 cm secila.

Linja qendrore Z–A' kalon nëpër qendrën e hostit në pikën P. Linja transversale N–L ndan tërë drejtkëndëshin në mënyrë që pjesa e sipërme, më e vogël NLHC të përbëjë një të tretën e tërësisë. Në pikën P (qendra e hostit) gjendet raporti i artë i gjatësisë Z–A'.

4. Chasuble

S-T – 6.5 cm; D-M: 13.5 cm; K^1 - K^2 : 10.2 cm; M-R: 5.1 cm; R^1 - R^2 : 2.5 cm.

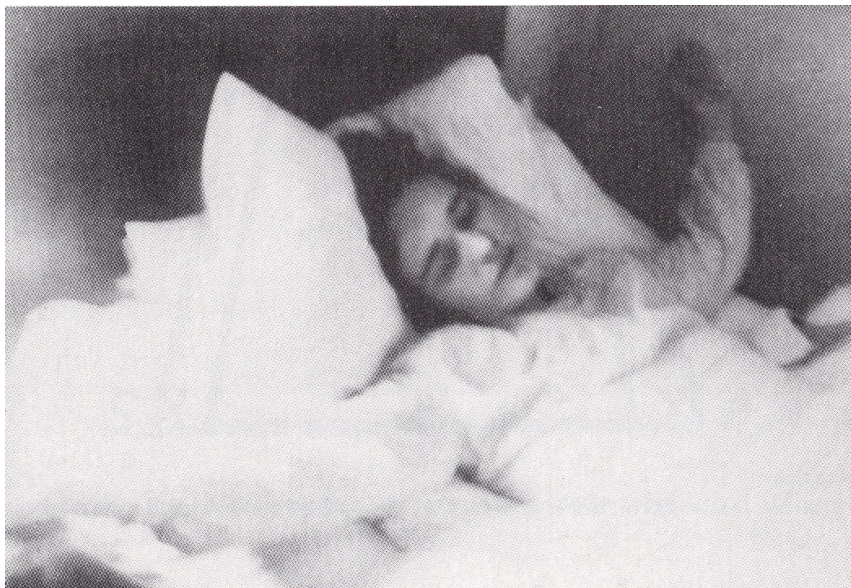

5. Kupa e Komunionit

X-Y: 10.20 cm; D-A: 27 cm; U-V: 20.40 cm; C-P': 10.20; P'-P: 4 cm
(diametri i hostisë së komunionit)

AEW rreth 6 javë para vdekjes së saj.

AEW 'në pushim' (15:00–18:00) pasi përjetoi Mërzinë e Krishtit. E vetmja fotografi e këtij lloji e realizuar nga motra e saj Maria foto e këtij lloji, e bërë disa kohë para vdekjes së saj.

Lavdërim

e Gjakut të Çmuar të Krishtit

Lavdëroj plagët dhe gjakun e Qengjit, që shërojnë dobësitë e trupit tim.

Lavdëroj plagët dhe gjakun e Qengjit, që shëron dobësitë e shpirtit tim.

Lavdëroj plagët dhe gjakun e Qengjit, që shëron dobësitë e shpirtit tim.

Adhurim Qengjit të Zotit, që derdhi gjakun e Tij për ne mes torturës. Në Gjakun e Tij është fuqia për të falur, në Gjakun e Tij është fuqia për të pastruar, në Gjakun e Tij është fuqia për të shpenguar, në Gjakun e Tij është fuqia për të çliruar, në Gjakun e Tij është fuqia për të triumfuar, në Gjakun e Tij është fuqia për të rinovuar, në Gjakun e Tij është fuqia për të ruajtur. Për ata që besojnë në fuqinë e Gjakut të Jezusit, asgjë nuk është e pamundur.

Lavdëroj gjakun e Qengjit, që më pastron nga të gjitha mëkatet e mia, që të bëhem i bardhë si bora.

Lavdëroj gjakun e Qengjit, në të cilin ka fuqi të më çlirojë nga të gjitha mëkatet e mia
skllavërive dhe zinxhirëve të mëkatit.

Lavdëroj gjakun e Qengjit, i cili është më i fortë se gjaku im dhe më transformon në imazhin e Perëndisë.

Lavdëroj gjakun e Qengjit, në të cilin ka fitore mbi të gjitha fuqitë që kërkojnë të më shtypin, mbi çdo fuqi armike.

Lavdëroj gjakun e Qengjit, që më përgatit rrobën e dasmës.

Lavdëroj gjakun e Qengjit, që bën të gjitha gjërat, të gjitha gjërat të reja. Halelujah! – Amen.

M. Basilea Schlink,
Motrat e Marisë, Darmstadt

Lutje për Zonjën e Gjakut të Çmuar

Mbretëreshë e Shenjtë e Universit, Nënë e jonë e dashur. Në Ty dhe përmes Teje ne lavdërojmë misterin e mrekullueshëm të Gjakut të Jezusit, fuqinë e madhe të pajtimit.

Në shkëlqimin rrezatues të Shpalljes suaj të Papërlyer, ju keni luajtur një rol në fitoren e lavdishme të Gjakut të shpëtimit tonë; së bashku me Zotin e Shenjtë, Jezu Krishtin, Shpëtimtarin, ju u bëtë Bashkëshpëtimtare dhe Nënë e gjithë njerëzimit.

O e Shenjtë Mari, në pozicionin tënd të lartë e të fuqishëm të përsëhendesim, Zonjë e Mbretëreshë e Gjakut të Çmuar: spërkat shpirtrat tanë me këtë Gjak të lavdishëm e forcuese, që të mund të mposhtim të gjitha kurthet e armikut të keq dhe të ecim përpara me zell të shenjtë përgjatë rrugës së virtytit.

Shkruaj emrat tanë në Librin e Jetës me këtë Gjak, që ne, si adhurues të tij këtu në tokë, një ditë, së bashku me ty dhe të gjithë të zgjedhurit, ta lavdërojmë këtë Gjak të Çmuar në lavdinë e përjetshme.

'Imprimatur', 12 korrik
1960, Ordinariati i
Kryepeshkopit, Salzburg

Hir dhe mëshirë, o Jezusi im i Shenjtë, në këtë rrezik të tanishëm; mbuloj na me Gjakun Tënd të Çmuar.

Jezu, qofsh i lavdëruar dhe i bekuar, i cili na ka çliruar me Gjakun e Tij!

Dashuroni Zotin e Plotfuqishëm, i cili dëshiron t'ju shpëtojë dhe t'ju ruajë në paqe

Ne lavdërojmë, duam dhe adhurojmë Zotin e Shenjtë të Plotfuqishëm Triadë, † Atin, Birin dhe Frymën e Shenjtë, tani dhe gjithmonë e përgjithmonë.

Çfarëdo që bëjmë nuk është gjë tjetër veçse vullneti i Perëndisë së Shenjtë. Ne i falënderojmë Perëndisë së Shenjtë që Ai vepron përmes nesh dhe që ne jemi në gjendje të shkruajmë në emër të të gjithë njerëzve.

Qoftë që Zoti Fryma e Shenjtë të na ndriçojë ne dhe të gjithë me dritën e Tij, dhe të mbushë të gjitha zemrat me paqe, forcë, hir dhe dashuri.

Shën Mikueli, Arkëngjelli, me nëntë koret e tij të engjëjve të shenjtë, na ruaj dhe na mbro gjithmonë.

Shënjtërit e Zotit janë ndërmjetësit tanë.

Zoti i Shenjtë i Plotfuqishëm mund të japë dhe mund të marrë.

Zoti i Shenjtë tashmë di çfarë ka në zemrat e njerëzve dhe si do të jenë ata nesër.

Ai gjithashtu dëshiron të qëndrojë gjithmonë në zemrat tuaja, që të gjithë njerëzit të përmbushin vullnetin e Tij, të arrijnë Parajsën dhe të jetojnë me Zotin e Shenjtë përgjithmonë.

Nën asnjë rrethanë nuk duhet të mohohet Zoti i Shenjtë; duhet gjithmonë të jetosh në të vërtetën e Zotit të Shenjtë dhe t'i shërbesh Atij.

Zoti ynë i Plotfuqishëm, i Shenjtë, i Trinisëhëm, † Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë, është Vetë e Vërteta, pa gënjeshtër, pa krenari, dhe nuk ka asnjë herezi në Të.

Ai njëherë më tha, J.: 'Duhet të duash mëkatarët dhe të urrejësh mëkatin'.

Zoti i Shenjtë, Mbreti dhe Shpëtimtari ynë, i do të gjithë njerëzit. Ai dëshiron që të gjithë të shpëtohen.

Dhe kjo është edhe vullneti ynë: që askush të mos shkojë në ferr. Për rreth 40 vjet, kam shkruar lutje për të gjithë botën pa pagesë, sepse Shpëtimtari na ka premtuar: 'Shpërblimi juaj do të jetë i madh në Parajsë'.

Ai gjithashtu dëshiron të shpëtojë ata që i kthejnë shpinën Perëndisë së Shenjtë Trefishe të Plotfuqishme—Atit, Birit dhe Frymës së Shenjtë—dhe askush nuk duhet t'u shërbejë dy zotërinjve.

Ose Zoti i Shenjtë dhe i Mëshirshëm, ose Satani dhe demonët.

Shpëtimtari tha: 'Nuk ka shpirt pa mëkat'.

Dashuria e Tij gjithmonë triumfon kur njerëzit pendohen për mëkatet e tyre nga thellësia e zemrës, sepse Ai është Zoti i dashur dhe besnik, i Plotfuqishëm, i Shenjtë, i Trinisëhyrë.

Pa Perëndinë e Shenjtë, ne nuk mund të bëjmë asgjë dhe nuk mund të arrijmë jetën e përjetshme.

Prandaj na duhet Zoti i Shenjtë çdo ditë, që ta duam Atë dhe të qëndrojmë besnikë ndaj Tij në çdo kohë dhe përgjithmonë.

www.gnadenvolle-gebete.de

16 nëntor 2025
D-Forbach, Erbersbronn,
Julijana, Bernhard